220252

E L E K C Y A

w Polu Oyczystym pod wolą Boską licznym cnot komputem, Rycersko-Heroicznych świata Polskiego czynow frekwencyą, Walecznych chwały, y sławy nieśmiertelney Familiantow, Ostátnich z ziemskiey, á pierwszych do Niebieskiey Korony, wolnym wykrzyknionych głosem;

S. P. Jáśnie Wielmożnego Jego Mośći Paná

WŁADYSŁAWA

HRABI Z RADOMICKA

RADOMICKIEGO

Woiewody Poznańskiego, Wałeckiego, Mośińskiego &c.

S T A R O S T Y.

Jáśnie Wielmożney Jey Mośći Pani

LUDOWIKI

Z GAIEWSKICH

RADOMICKI

Woiewodźiny Poznańskiey, Wałeckiey, Mośińskiey &c.

S T A R O S C I N Y.

Jáśnie Wielmożnego Jego Mośći Paná

J O Z E F A

HRABI Z RADOMICKA

RADOMICKIEGO

Woiewodźicá Poznáńskiego, Odalanowskiego &c.

S T A R O S T Y.

Z Ł O Z O N A.

A

Ná folgę w nieutulonych żalach ośierоćiáłym Corom,

Jáśnie Wielmożnym: Jey Mośći Pani

KATARZYNIE Z RADOMICKICH **GRABSKI,**

Ich Mośćiom Pannom,

JADWIDZE, ELZBIECIE, BARBARZE, IZABELLI,

Woiewodzankom Poznańskim, Wałeckim, Mośińskim &c. Stárośćiankom;

w Kośćiele Poznáńskim WW. OO. Bernardynow Prowincyi Wielko Polskiey

Kazaniem pogrzebowym przy liczney powadze Audytorá.

Przez X. LUDWIKA DZIĘBINSKIEGO, Káznodźieię Generalnego, Kustoszá ná ten czás Konwentu Poznańskiego, Bernardyná.

OGŁOSZONA.

Roku zbawienney Elekcyi nászey Pełnomocnego Bogá. 1738.

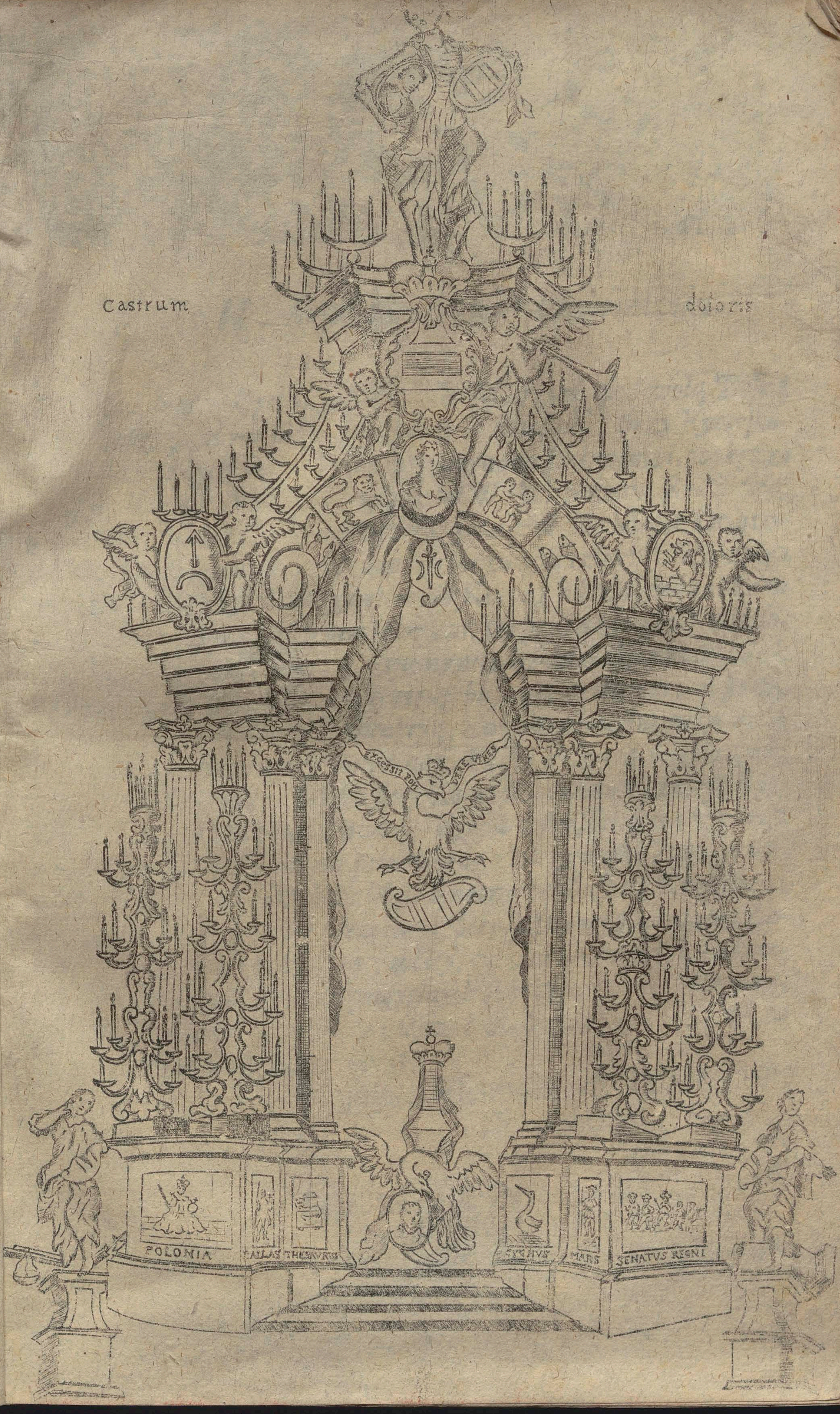
W POZNANIU, w Drukarni AKADEMICKIEY.

Ara Propitiationis

Castrum doloris

Jaśnie Wielmożne Mośćie Dobrodźiki.

ZŁożyłem w Oyczystym POLU *Waszym, pod wolą Boską elekcyą, ábym przy licznym cnot kompućie, przy Rycersko-heroicznych świátá Polskiego czynach frekwencyi, wykrzyknął do Korony Niebieskiey* Jáśnie WW. IchMćiow *Rodźicow, y sercem kochanego Brátá Wászego.* JaśnieWW. Mśćie Dobrodźiki. *Lubo prawdá zwrodzoney* Domu Prześwięt: Wászego *chwały, káżdy był Kandydatem do Korony nászey, iednakże w záręczonym parolu, z gornemi Bogámi, tey postradawszy, teraz sobie winszuią Niebieskiey. Fortunny niegdyś cáley Oyczyźnie wiek panował, gdy Perseusz Andromedę bliską maiestatom, w przymiotách Pańskich zacną konjunkcyą, z ukontentowaniem Imienin apprecyował; fortunniey świát nász Polski Festywą większą obchodźić może, gdy w Niebieskiey Koronie, godne* Prześw: RADOMICKICH *adoruie Imiona. Zgodá wszystkich ná applauz ták wielkiego szczęśćia, ná pełnomocne złotego wieku, dobrey ná dźiei podwoie, ná ták chwalebne Korony Niebieskiey Krolestwo; z ktorego z obligu winney weneracyi, Seraficzny moy winszuie Zakon. Ja zaś w tey lichey pracy moiey, czegom umnieyszył, tu kompensuię, że przed Bogiem pomyślnych sukcessow, obfitey fortuny, przy długim przećiągu życia, życzyć nie przestánę, y głośno w Bogu záwsze wykrzykać* vivat.

Jáśnie Wielmożnych W. MM. PP.
Dobrodźieiek

Nayniższy sługá, y niegodny Bogomodlcá
X. LUDWIK DZIĘBINSKI,
Kusttosz Konwentu Poznáńskiego, Bernardyn.

FACULTAS ORDINIS.

SErmonem funebralem, cui titulus, *Elekcya w POLU Oyczystym podwola Boska &c.* ex Cōmissione Admodùm Reverendi Patris LADISLAI GOLBACKI, Ordinis MinorumRegularis Observantiæ, AlmæProvinciæ Majoris Poloniæ Ministri Provincialis, ab Admodùm Venerando Patre LUDOVICO DZIĘBINSKI, Prædicatore Generali, Custode, & Gvardiano Conventûs Posnaniensis, luculenter elaboratum, omni qua potui diligentia legi; in quo, quia cum Regulis Fidei & morum concordat, luce publicâ donandum censeo. Datum in Conventu Nostro Custodiali Posnaniensi. Die 2da. Aprilis, Anno 1738.

Fr. JOANNES CAPISTRANUS SZYSIECKI,
Diffinitor Generalis, Primus Provinciæ Pater *mpp.*
Fr. NICOLAUS CZARZASTY, S. T. L. P. G. *mpp.*

CENSURA.

SErmonem hunc Concionatorium, pompæ funebrali servientem, circa parentationē *Illustrissimæ olim RADOMICCIANÆ Domûs*, Ecclesiæ, & Orbi Sarmatico Clarissimæ, cui titulus: ELEKCYA w POLU OYCZYSTYM &c. ab Admodùm Reverendo, ac Eximio Patre, LUDOVICO DZIĘBINSKI, Prædicatore Generali, Custode Conventûs Posnaniensis, laboriosô calamô scriptum, legi; dignum censeo, ut in memoriam tàm *Illustrissimæ Familiæ* jam jam decedentis de Campo Patrio, ac Solo Patriæ, detersâ typi sepiâ, in lucem prodeat: si videbitur ILLUSTRISSIMO, & REVERENDISSIMO D. SUFFRAGANEO, & OFFICIALI GENERALI POSNANIENSI. Datt: in Collegio Academico Posnaniensi, 3tio Idus Aprilis. Annô Domini 1738.

M. STANISLAUS MAMCZYŃSKI,
Utriusq; Juris PROFESSOR, S. Michaëlis in Arce Crac: DECANUS, Sādecensis PRIMICERIUS, Apostolicus Notarius, STUDIJ Academiæ Posnaniensis DIRECTOR. *mpp.*

IMPRIMATUR.

JOSEPHUS KIERSKI,
Episcopus Bolinensis, Suffraganeus, Custos Cathedralis, Vicarius in Spiritualibus, & Officialis Generalis Posnaniensis. mpp.

KAZANIE.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi in locum, quem fundaſti eis. *Pſal.* 103.

STáwam *in Polo,* wſzak *à Polo Polonia,* *Poli & Solij Regina,* ſtárożytney Antenatow Prozapii, *nomen ab ævo, & æternæ poſteritati ferens*, w obſzernych chwały y sławy nieśmiertelney, nie damnifikuiąc przymiotách; *non parvas animo dat nobis gloria laudes, & fæcunda facit pectora laudis amor*: ktorych ſię w Przeświętney Koronie náſzey, káżdy domagać, domowić powinien, *hoc nomen eſt mihi in æternum, & hoc memoriale*; áni żadney ná śiebie nie uważam *criſim*, ktorąbym przez zazdroſne cudzych pochwał uiąć miał oblokwęcye, ile że ſzczerą wyznáwam prawdę: *non me delectat vani monumenta Poëtæ, qui Decios, Curtios, Æmilioſq; canit; ſunt ſuo Sarmatico, propria ornamenta Quiriti: non deſunt nobis Æmilij, Decij, hic libertatis cuſtodia, vendicat omne.* Niechay ſię chełpią, w Marſowym *in Sago & Toga* uſzczęśliwioni Xeno-

Virg.

Exod. 3.

phon-

phóntowie boiu, ktorym ſię ſáme hartowne tarcze, oſtre pancerze, powabne zbroie, nieprzełomane puklerze, y wo-

Ovid. ienne kłaniały ármatury. *Non galeæ, non enſis erat, ſinè militis uſu.* Niechay w oczách świátá, właſną z pol iak złote żniwo, do gumn y brogow zbieraią poſokę! *Gens fuit & câpis, & equis, & tuta ſagittis*: u mnie ten kawaler, co y nogą w Domu ná prożną nie poſtánie chwałę; ále ſię z miłą záwſze

Ovid. ćieſzy, y ſkacze Belloną. *Una cum gente, tot annos bella gero.* Nie trzebá po cudzych latáć w sławie zębách, kogo heroiczne dźiełá, y arcygodne czyny, pod ſáme wynoſzą Olimpy. *Per*

Boëtius. *populos dat jura, viamq; affectat Olympo.* doſyćby tácy mieli ze mnie, żebym ich ná gorze Polskiego poſtáwił imienia. *aſcendunt montes,* poſzliby iák gory w chwałę; gorąby z náſzemi chodźili, ktorzy *alti nominis, magna numina, in actis perênis gloriæ,* przez nieźliczone heroicznych cnot, y czynow *perênaturæ poſteritati* zápiſali ſobie *elogium.* Ze inſzych miiam, niektorych tylko *pro principali* wſpominam, nie wygasły nigdy z pámięći Nayiaśnieyſzego y Niezwyćiężonego WŁADYSŁAWA JAGIELLONA, ktorego *quot greſſus, tot victoriæ*, w krwawych zásługach *non ſervi ſed numerabantur triumphi*, iák go zaleca Kromer: *fuit animi, tantâ magnitudine; ut nihil humile cogitaret, nullâ difficultate deterreretur, ab eo quod agendum conſtituerat; ſumma in eo omnia, quæ ſummos & maximos decet viros.* Przychodźi mi ná pámięć Nayiaśnieyſzy y Niezwyćiężony JAN III. ktoremu ſię Ottomańskie pod nogi słały Xiężyce, harde uniżały karki, czołobitność ſwoię z prochem rownały źiemi, iák go y po dźiś dźień, Kolos Rzymski imieniem cáłego świátá ádoruie: *JOANNI III. electionê Polonico, Lithvanico, Libertationê Auſtriaco, Religionê Chriſtianiſſimo, Pietatê Catholico, Zelô Apoſtolico, inter Duces bellicoſiſſimo, inter Reges Sapientiſſimo, inter Imperatores Auguſtiſſimo; qui fulmen Orientis, terror Gentium, clypeus fortium, Regû gloria, memoria ſæculorum, vere Joannes miſſus à DEO*; co o inſzych heroiczney sławy, męſtwem, odwagą, y dźielnośćią

Dares. mowić! przyznáć im należy! *quot progenies, tot Hectores eſſe.*

Virg. Stáwam ieſzcze, *nomen referens Priami*, w charakterze Pol-

Mart. skiego Imienia, *Et nomen toto ſpargit in orbe ſuum,* w Oyczyſtym Przeświętnego RADOMICKICH Domu POLU, gdźie *ſeges clypeata Virorum, Arte & Marte; prælô & prælió, ab originê* godnych Antenátow wypieśćiłá Lucyna, *Hos Divino ſeminè fecit, ille Opifex rerum*, ktorym ni Pompeiuſzowi Páńskich

skich fáworow, Krolewskich reſpektow, godnych kwalitetow, y braterskiey ſzukałá fortuná miłośći. *Per quæ omnia & decus & nomen, & titulos Pompejo ſua Fortuna quærebat.* ktorym, publiczne w reputacyi u wſzyſtkich oddawała grandecę; *Vos honoris apex, nominis gloria, decus & virtutis præmiû.* Przyznáć śmiele mogę, w tym Przeświętnym RADOMICKICH POLU, że *Sarmatici lumina prima Poli, rectâ linea ducunt de origine Reges, terrarumq́; Joves;* ták, Przeświętne Domu tego POLE, *fama tenet ſummaq́; Domum ſibi legit in arce.* Z tądći naywyżſze Imienia, honoru, ośiadſzy gory, iák Krolewskie trony y Maieſtaty, Krol Izraelá Dáwid, z Pańska gradusy, ſtopnie, y aſcenſy ná pochwałę Imienia Polskiego, oſobliwie Gorno WielkoPolskim Woiewodztwom ſtáwia; *aſcendunt montes;* y znáć dáie, iż káżdy Gorno-WielkoPolanin, *Regium certè genus; cara Deûm ſoboles:* gorą *in excellenti* chodzą, *à magnis majorum* mając miarę, *primævæ gentis faſcibûs inſignes*, do rownych Tereuſzow, *non infauſti nominis* ſpoſobni emulacyi. *Horum larga Pelops, & Tantalus author.* Gora z greckiego, tłomaczy ſię: *attingens Cælum*; rowna ſię gora Niebu káżdá, *aſpicit immenſum moles nativa profundum.* y Moyżeſzowi Zakonodawcy tylko ná gorze pokazałá ſię chwałá Bogá, *aſcendit Moyſes ad montem Sinai, & accepit tabulas teſtimonij; à Lapide* czyta: *tabulas laudis Divinæ.* Sam pełnomocny Bog, tylko ná gorze fundował Apoſtolskie imie, *aſcêdit in montem excelſum, aſſumpſit Petrum, Jacobum, & Joannê, & transfiguratus eſt ante eos.* Sámego to Bogá przybytek gorá: *Mons coagulatus, in quo benè placitum eſt Deo habitare.* U Dawidá skaczą w duchu, iák ná iawie gory, *montes exultaverunt ut arietes, & colles ſicut agni ovium.* Gdyby dźiś káżdy w gorę myśli! *altaq́; côgeſtos ſtruxiſſe ad ſidera montes!* to tylko, że kiedy gory roſną, y grzbietámi o niezmierne obiiaią ſię obłoki; *aſcêdunt môtes*, ſpadaią pola, *deſcêdunt câpi.* Dźiśieyſza tego experyencya, iz tám gdźie gory doły; doły gdźie gory; *aſcendunt deſcendunt, deſcendunt aſcendunt.* Kſztáłtuiące portrety Bogá w Rodźicách náſzych, wyraźne weyrzenie ná śiebie, iák ná gory obracały, á w prętce, co ſię y pod źiemią dźieie obaczyły. Ná wſchodźie ſwoim, raz ſię tylko widźiał Lucyfer, á teraz záwſze ná záchod patrzy. Wlepiłá w Niebo oczy Bábilońska *turrigera, cacumine tâgebat cælos,* á w momenćie *cecidit magna Babylon;* dopiero Troiańskie w eminêcyi świećiły ſię ſtruktury; iużći zgasły. *Nec locus ubi Troja fuit.*

Florus.
Seneca.
Ovid.
Horat.
Seneca.
Ovid.
Ovid.

fuit. Ták y Przeświętnych Imion chwały, dopiero ſię *in au-*
ge honorum pokażą, zapali ſię *fax mentis honeſtæ meritorum*,
poydźie w gorę *adſubſellia Regni*, Senatu, y Krolewskiey wie-
lowładzy, tu ſobie *in ordine naturæ*, życząc u wſzyſtkich nie-
skażytelnego brylantu, tu *in ordine gratiæ*, pełnomocney u-
fności y nádźiei: á nie wie, że dźiś *dies Domini ſicut fur*, że
wſzyſtkiego go złupi, *neſcit homo utrum amore vel odio ſit di-*
gnus; y co dopiero gorą náśi, iużći ſię w śmiertelnym grze-
bie popiele, *orimur & morimur*, álbo áni czći godney hołdu-
ie ćieni. *Quid niſi umbra ſumus.* Táka y tych wyniosło-rozło-
żyſtych gor z polami niskiemi rowność, co gorą biią przepa-
daią, *aſcendunt montes, deſcendunt campi.* Tákżeśćież to prze-
padły ukochane w ſtokrotno obfity źiemianom urodzay po-
la, że ſię z was y ná ząb nie doſtánie nikomu chleba! *hoc ab-*
Auſonius. *ſente perit, triſti morientia torpent mēbra fame.* Nie ſpodźieway
ſię po zápoconym rolniku czele z obfitych pol zbieráć doy-
Claud. rzałego żniwa, ieżelić czcze kłoſy y czći nie dadzą, *ſtant te-*
nues ariſtæ. Zápomniſz Rycersko-Heroiczny Gradywie, w
miłych obozować, koczować ſobie polach, iuż tu więcey y
Eneides. nogá twoiá w tym nie poſtanie polu, *temperet ora frænis miles,*
non tibi campus erit. Záwiedliśćie ſię w nádźiei ſwoiey! *ſpes*
alit & fallit! przezacne Duchowieńſtwo, świątobliwe Zako-
ny! iż oni wytycznych dźieśęćin, wy z tego POLA iałmużny,
Prop. bráć więcey nie będźiećie! *heu! quam tua ſub noſtro muta-*
tur pectore cura. Upada POLE, ktore wrodzoną nádźieią nie-
śmiertelney chwały dobru poſpolitemu dáwało krescencye:
wſzelki z śiebie zwalaiąc honor, grzebie nádźieie; á w nieo-
graniczone po ſobie wieki, *nil niſi diem luctûs* zoſtáwuie. U-
pada POLE! w ktorym chwałá z niebotycznemi tylko w pa-
Catullus. rze chodźiłá gorami; *ad ima dejectus campus, & tantùm fama*
celebrabitur ſepulti. Upada POLE! z ktorego ſię ieſzcze in-
krementu chwały Senat, sławy Rycerſtwo, ozdoby Woie-
wodztwá, przyiaźni ſąśiedztwo ſpodźiewało! Tu iuż cyt;
Silius. język zá zębami trzymać każą. *Jam belligeris fecit miranda*
Boëtius. *ſilentia campis.* Ach! co ſię ſtáło! *quod dictum nomen in ore*
venit. nád tymże ia upadkiem Przeświętnego RADOMIC-
Ovid. KICH Domu POLU mowcá! *Ego ne tantorum fatorum comes,*
& doloris Orator? to ia *illud amicitiæ ſanctum, & venerabile*
Nomen, Przeświętnych RADOMICKICH Dom, ná tey Kal-
waryi grzebáć będę? Jużże ná abiſalne przepáści, ták świę-
tne przyidźie mi zárzućić Imię? wiedząc bárdzo dobrze, że

tur-

turpe ſequi caſum & fortunæ amicum, & niſi ſit felix eſſe negare ſuum. Przyznam ſię wam wſzyſtkim, *pectora quam meã ſunt ſerie calcata malorum*, w nieutulonych łzach powodźi, tonąć mi przychodźi. *Heu! proh dolor! flebilis mæror adeſt.* Toż to POLE Przeświętnego RADOMICKICH Domu upada, przepada. *Deſcendunt campi*, ktore skaliſtą rezolucyą, *in odorem bonæ famæ* J. W. HIERONYMOWI Hrabi z Radomicka RADOMICKIEMU, Woiewodźie Inowrocławskiemu; J. W. MARCINOWI StárośćieWſchowskiemu; J W. KAZIMIERZOWI Kaſztelanowi Kaliskiemu było? Toż to POLE, ktore niedawno w JáśnieW. ANDRZEJU ALEXANDRZE Hrabi z Rádomická RADOMICKIM, Woiewodźie Poznáńskim, wiktoryą było y tryumfem. To POLE, ktore J. W. MACIEJOWI Woiewodźie Poznańskiemu, Generałowi WielkoPolskiemu, *in Sago & Toga* korzyść, y ſtokrotny pożytek dáwało. To POLE, ktore J. W. JANOWI Hrabi z Rádomická RADOMICKIEMU, Woiewodźie Inowrocławskiemu, Generałowi WielkoPolskiemu, ná fundament honoru y Dygnitarſtwá Ziemskiego záłożone. To POLE nád śmierćią otrzymane, ktore nieśmiertelney chwały było *trophæum.* Ani wiktorya w POLU widzę niezwyćiężyłá śmierći, *nec moritura tulit crudeli funere campum*, áni złote żniwo, nie náſyca zážartey ná żyćie ludzkie śmierći, *& meſſis nil juvat ire ſub umbras.* Pada y w tym POLU J. W. WŁADYSŁAW Hrabia z Rádomická RADOMICKI, Woiewodá Poznański, Wałecki, Mośiński, &c. Stároſta. Pada, że iuż nam więcey, ale Bogu lepiey ſtanie. *Fata claudunt campos formidine mortis.* Ow Cyneaſz radą, Likurgus powagą, Emilius godnośćią, męſtwem Achilles, ſtáro-polskich czynow Alcydes: *clarus Avis Proavisq; ſuis ſed clarior omni laudê Vir, è vera qvæ probitate micat*: z dawnych Antenatow Páńskiego urodzenia, złote ćiągnący PrzeświętneyFámilii paſmo, o ktorym ſię to w ſzczegulnośći, nad wſzyſtkich weryfikuie: *Nobilitatê Patrum clarus, virtutê ſed ipsâ clarior, & ſancti dotibûs ingenij*: w Senáćie ozdoba, w obradach dobra poſpolitego miłość, w słuſzney prawdźie ſpráwiedliwość, w konſeſſách Státyſtá, cnot Pańskich zbior wſzyſtek; ná wybor tryumfalnemi Pole zágęśćił laurami, ktoremu ſię zádźiwiwſzy Poetá mowi: Ovid. Idem. Virg. Horat. Ovid.

O decus eximium! o pulcherrima gemma Senatûs!
- - o doctæ lauſq; decuſq; Togæ. Sulius.

Pada w tym POLU *ſocia vitæ, ſocia & necis* ziadłey śmierći,

B Ja-

Jaśnie W. LUDOWIKA z Gaieskich RADOMICKA, Woiewodźiná Poznańska, Wałecka, Mośińska &c. Stárościna. Nie mnieyſzym Domu Przeświętnego Gaiewskich magnificencyi ſplendorem, ktorym z ſtárożytney zbogacona, iáko *æmula ſolis* liniį, *diffundit in orbe lumen*. O niey ſię to prawdźi
Iſaiæ 30. w Oyczyſtey Oſtoi: *Erit lux lunæ ſicut lux ſolis*. Záwſze ná wſchodźie, y záchodźie pełnia *ab origine* włáſnemi iaśnieiąc promieniami, wiekuiące Domowi ſprowadźiłá *ſerenitates*; świećiłá ná Sarmackim Niebie w rowności ſobie, zkolligaconemu z Przeświętnym Domem RADOMICKICH ſplendorem, iáko *ſidus non erraticum*, po ktorey zeyśćiu, *addit & ipſe Polus lacrymas*: w właſnych nieutulonego żalu trzebaby łzach tonąć, y rozpłakanym áni oćieráć oczu Pleadom, *æternum*
Ovid. *noſtros luctus extendit in ævum*. Nie przepuſzcza choć iuż oſtátniemu, ná dobrą myśl w tym POLU koczuiącemu ſobie J. W. JOZEFOWI Hrabi z Rádomická RADOMICKIEMU, Woiewodźicowi Poznáńskiemu, Odalanowskiemu &c. Stáróśćie, *etiam unô dejectû ictu!* ſpędza z Pola, y pod iedenże zagania marmur, tu dom wieczności zákłada, y razē wſzyſtkich w iednym grzebie, *Heu! tumulus vos claudit quos vix magnus mundus capit!* w tymże to POLU pod ſkibę Przeświętnego RADOMICKICH Domu oſtátnia záorywá ſię chwała? w tymże Domu cáłość, Oyczyzny podpora, Senatu rada, rázem y Przeświętny Kleynot Kotwic, álbo Herbowne gi-
Auſon. nie POLE? *Heu! infelix ſuperſtes ultimus Familiæ ſuæ moritur! aſt nec ſubijſſe unum*. Czás ten widzę przyſzedł, ktorego nád oſtátnią ſtrátą, y nigdey nie powetowaną ſzkodą, rzewliwie zápłakáć trzebá! o ktorym niegdyś wrożył Poetá:

Tempus erit quando unius, ſtupefacta vetuſtas.
Totius volvet geſta, canetq; Domus. Virgil.

Nie dałá mu ſię łakoma ná żyćie ludzkie Libityná, dłużey do upodobania ćieſzyć tą, ktorą miał od Bogá powierzoną fortunę, w latá niezamierzone podchlebiać ſobie, miłą *ad invicem* ze wſzyſtkiemi oświadczáć przyiaźń, że go ták pręt-
Tibull. ko zrzućiłá z życia. *Mors juvenem Campos miſit ad Elyſios*. Ten co dopiero *in fructum centuplum* rodowite POLE, barwiſtym odźiał ſzczęśćia kwiećiem, iużći fatalna śmierći koſá, śmiertelny z niego kładźie pokos. *Quaſi flos eggreditur & conteritur*. Dopiero iák *Reges Regnorum Soles*, miłą zayrzał ná świát zrzenicą, iużći w záchodźie śmiertelnym. *Similis formæ omnium* zámknął oczy. Ten *immotô cardine* ná Sarmackiey

ckiey sytuacyi, iáko *stellatum cœlum* wytarł się był ná pogodę, iużći pod chmurę ná groźliweBogá trafił wyroki! *cui nasci contigit restat mori!* y piorunuiących nie uszedł śmierći grotow, *iacet ingens littore truncus.* Dopiero *delicatissimæ libertatis maximus*, brał *scutum Patriæ* w rękę swoię, iużći ná skołatáney dąży do grobu desce! *patet illi janua fati.* Dopiero iák iedyny Kastor z Polluxem, ćieszył się ze wszystkiemi, iużći rozbrat, bądźćie tu zdrowi, żegna się z námi. *Summorum celerem cursum, succidit bonorum, quem dederat virtus, invida Parca tulit.* Ten *eundo manus pedesq́ movebat, in salutem electorum*, iáko godny Kawaler hartowną żyćia włásnego stáwiał się miną, iużći się w komendę strupiałych záćiąga śmierći Kalwaryi. Ten, ktory *omnigenæ eruditionis*, wieku swego *Princeps*, dystyngwowane nád inszych sobie zákładał lata, teraz *ad rudera mortis*, tylko w trzyłokćiową zwalony trunnę. Ten to Armeniusz, ktory *florentissimum lacessivit campũ*, wrodzoną Antenatow swoich chwałą zobligował sobie, teraz pod śmiertelną idźie skibę, *mortali gramine mœret.* O! niebaczne iuż nie baiecznych Poetow Parki, u ktorych zdánie, komu chćiały, żyćie dały: *mortem aut vitam dedisse fata quietem.* wyśćie iuż ostátnią pomyślney dla nas wiosny pożarły nowalią; o ziadłe *Næmeses*, ktoreśćieDomu tego ostátnie pochłonęły wety. *Conficit & tenebris nigrescunt omnia circum.* Już Domu tego Przeświętnych RADOMICKICH ostátnie wnoszą pod grobowy kamień relikwie, *descẽdunt cãpi.* Dwie żałoby rażem pokryły Dom Augustá Cesarzá, Oktáwia Siostrá iego, y Liwia Zoná stráćiły Synow, iednák żal był nie rowny, płákałá Liwia y razem płacz swoy z Synem pogrzebła; Oktáwia záś ná potomne wieki żal w sercu rysowała. *Nullum finem per omne vitæ suæ tempus flendi gemendiq́ dimisit*: bo kiedy tego iednego stráćiłá, iuż wszystkę w nim pogrzebłá chwałę. Podobne Waszego y publicznego żalu *teatrum*, J. W. Mśćie PANNY Woiewodzanki, kiedy Dom Wasz w niepowetowaney szkodźie smutna okryłá żałoba, tu J. W. WŁADYSŁAW Hrabia z Rádomická RADOMICKI Woiewodá Poznański, Wałecki, Mośiński &c: Stárostá Oyćiec Wasz nayukochańszy poległ, *me miserum aspicite, & si vitam pariter egi.* Tu J. W. LUDOWIKA z GaiewskichRADOMICKA, Woiewodźina Poznańska, Wałecka, Mośińska, &c. Stárośćina, Mátká dobroći, Pani łáskáwośći, Heroiná miłośierdźia, *inter cunctantes cecidit moribunda ministros.* Tu J. W.

Virg. Horat. Seneca. Propius. Virg. Tácitus. Catullus. Virg.

W. JOZEF Hrabia z RádomickáRADOMICKI, Woiewodźic Poznański, Odalanowski &c. Stároſtá Brat Waſz ukochany, ktorego ſerdecznym żalem, rzęśiſtemi opłakuiećie łzami;
Catullus. *Hei! miſero fratri jucundum lumen ademptum, ac tecum una eſt, noſtra ſepulta Domus.* Tu, *iterum crudelia retrò*, kiedy Wielmożna MARYANNA z Rádomickich ŁUBINSKA, Podſędkowa Ziemska Kaliska, *morte perempta*, ukochana Sioſtrá Waſzá, łakomym śmierći koacerwatem związáłá ſię w tym PO-
Virg. LU, *in faſciculum myrrhæ* gorzkich łez Waſzych, *extinctam Nymphæ crudeli funere flebunt*; w tych oſtátnia Domu Waſzego grzebie ſię chwałá, znika z oczu nádźieia, ubliża ſię sławá;
Propius. *Tot bona, tam parvo, clauſit in orbe dies.* I iużże to POLE ták ſpadło! że więcey ná Polibiuſzowe nádźieie, ná Liwiuſzá chwalebnieyſzą nie powſtanie konſolacyą? nádźieia w Bogu, że iáko Abrahamowi w poſſeſyach gruntow Heteyskich, ták
Gen. 23. Was w Herbownym utwierdźi POLU, *confirmatus eſt ager Ephronis, in cunctis terminis ejus, per circuitum in poſſeſſionem Abrahæ.* To POLE Waſze, aſſekuruie Wam Bog Wielowładny, że iuż nie źiemską, ále Niebieską skropione łáskawośći
Ezech. 17. rosą, do niego należeć będźie. *Hæc dicit Dominus ſumam ego de medulla cedri, & vertice ramorum ejus, & plantabo ſuper mõtem excelſum, & eminentem*; ná gorze ich chwały ſwoiey loko-
Mart. wać będźie. *quorum cœlum campus erit.* Ten, ktory to POLE ná źiemi w otłog puſzcza, y w zarosłą niepamięći knieią, u śiebie ie lepiey, niż ná Jerychońskich plantuie łaskáwośći gorach. *Deſcendunt campi in locum quem fundaſti eis.* Jakoż godźi ſię tym powſtáć ná nogi, ktorzy *meritis & virtutibus*
Mart. nie iedną u Bogá ſobie zásłużyli koronę: *Non una quæ terris cœlorum fulget corona*: ktorey ſię *jure meritò* J.W. RADOMICCY dopominaią, *Regna Polonorum linquens, peto Regna Polorũ, Vivo Deo aſtrigero, mors mea vita mea*; wiedząc bárdzo dobrze, że y *poſt cineres eſt verus honos, eſt gloria vera, quæ datur aſtrifero in cœlo juſtiſq; piiſq;.* Składam tedy w tym Oyczyſtym POLU, pod wolą Boską elekcyą, biorę *activitatem* y *per liberum veto*, podaię do Korony Niebieskiey Kandydatow, *in locum quem fundaſti eis*, ktorych *etiam poſthuma fama volitat per ora virorum*, *ritè* tedy, & *canonicè, non violando jura civilia*, do Nominacyi oſtátnich z Ziemskiey, á pierwſzych do Niebieskiey należących korony, przyſtępuię: wſzyſtkie zá uniwerſałem wokuię według zwyczaiu Stany, *Ordinem Senatorium & Equeſtrem*, y powiadam że dźiś:

Elek-

Elekcyá w POLU Oyczyſtym pod wolą Boską licznym cnot komputem, Rycersko-Heroicznych świata Polskiego czynow frekwencyą, walecznych chwały y sławy nieśmiertelney Familiantow, ostátnich z Ziemskiey, á pierwſzych do Niebieskiey korony, wolnym wykrzyknionych głoſem. ś. p. J. W. Imći P. WŁADYSŁAWA Hrabi z Radomicka RADOMICKIEGO, Woiewody Poznańskiego, Wałeckiego, Mośińskiego &c. Stárosty. J. W. Imći P. LUDOWIKI z Gaiewskich RADOMICKIEY, Woiewodźiny Poznańskiey, Wałeckiey, Mośinskiey &c. Stárośćiny. J. W. Imśći P. JOZEFA Hrabi z Rádomická RADOMICKIEGO, Woiewodźicá Poznańskiego, Odalanowskiego &c. Stárosty. Ná co *ASSISTRICEM SAPIENTIAM* wzywam DUCHA PRZENAYSWIĘTSZEGO. *Veni Sancte Spiritus.*

NIżeli *ad omnes actus, & solennitates*, wolney przyſtąpię elekcyi, naprzod ſprzyśięgam ſię (iak zwyczay każe) po Woiewodztwach, Ziemiach, y Powiatach, *Rex Catholicus esto*, do Korony Niebieskiey (bo uchoway Boże, o źiemskiey nie będę mowił) nie trzebá, żeby był iák malowany *in imagine* konkurrent, ále *ab origine* zyćia ſwego, prawdźiwy y dobry Katolik, trzeba żeby go *actus heroici, martis & artis*, z wrodzoney zálecały cnoty, trzebá z dáwnych Antenatow imię áby miał weſołe; *cujus nomen clarum toto fulsit in orbe*, y Ovid. pokazał, że *de sangvine Herôum, de stirpe nobilium, de gente sancta; & populo acquisitionis rectâ linea* idźie; żeby kto z boku nie plunął mu w oczy; *quis Te constituit Principem, & Judicem super nos, num occidere vis, sicut occidisti ægyptium?* Exodi 2. uchoway Boże! nie obiorę tákiego, ktoryby *in pelle ovina, intùs lupus rapax*: áni tez tákiego, ktoryby śił y głowy nie miał po temu, lub też owego chudeuſzá, ktoryby tylko ná dostátnie Stároſtwá, ná záprzedane wakanſe patrzał, áni w niedoſtátku ośierociałey ſubſtancyi indigenta: *Nolite me constituere Regem, in domo mea non est panis.* Isaiæ 3. Tákiego obráć z wielką oſtrożnośćią myślę, *providendo pridiè, nè me pigeat postridiè*,

C kto-

ktorego Bog pełnomocny iuż obrał sobie, *provîdi mihi Regē ut regnet super Isràël*, żeby mu wiara prezydowałá, pobożność wotowałá, wierność *suffragia* zbierała, sprawiedliwość godnie rezolwowałá, elekcyą poczćiwość pisałá, boiaźń Boska
Juven. utrzymałá ná tronie, *quem omnis virtus cingat florente coronâ*; o co mnie Aureliusz słusznie nápomina: *Res Divinas age, quoniam opera ejus sunt hæc mirabilia.* do Korony Niebieskiey, Boski bydź powinien człowiek. Prawdá, byłoby Abimele-
Jud. 9. chow wiele pretenduiących korony: *loquimini ad omnes viros Sichem, quid vobis eſt melius ut dominētur veſtri ſeptuaginta viri, omnes viri Jerobaal? an ut dominetur unus vir ſimulq́ conſiderate, quòd os veſtrum, & caro veſtra ſum.* Byłoby mo-
2. Reg. 15. wię wiele ubiegaiących się Abſalonow, *manè ſurgens Abſalō, ſtabat juxta introitum portæ, & dicebat quis me conſtituat Principem, & Judicem ſuper terram, ut ad me veniant omnes, qui habent negotium, & juſtè judicem?* Słuchaymy co dáley mowi litera Páńska, *faciebatq́ hoc omni venienti, & ſollicitabat corda virorum Iſràël.* Záwczasu sobie iednał sercá, korrumpował przyiaźń, skarbił áffektá braterskie, iednák co *Superis placuêre*, to się stáło zWszechmocney Bogá ordynacyi, *Complacuit Patri dare Regnum*, tego ia wykrzyknę, ná ktorego *uni cordes*, & *uni lingves* będą myśli y sercá Braterskie, tego *per liberum veto* utrzymam, ná ktorego iuż liczne cnot komputy wotuią, ktorego y Rycersko-Heroiczne czyny zálecaią, tego, ktorego waleczni chwały y sławy nieśmiertelney promowuią Familianci. Podźmyż tedy *ad Electorale Cāpum*, iák nas *Divinô oraculo* wokuie *Status*, *aggrediamur igitur agenda & aggreſſa agamus conſtanter.*

Pſal. 111. Koronat Páński w iednym Domu, bogactwá y chwałę skłáda, *Gloria & divitiæ in Domo, manent in ſæculum ſæculi.* przyznā się, tego wiekuistá u wszystkich potyka chwałá, ktorego pełno nábita pieniędzmi szkatułá; ma wszędźie y u wszystkich respekt, *auri ſacra fames*, kto ią poświęćił; niewiem! Tá, po Seymach, y Seymikách *Regni Miniſter*, po Trybunałach, Komissyach, Sądach, Grodach, *intimus Conſiliarius*, po Ratuszách, *amicus à corde*: káżdy przed nią czo-
Lucan. łem biie, pod nogámi leży, ni *Numen* ádoruie. *Opibus & gazis colla ſubmittit*: tákich Liwiusz *aureæ libertatis mercatores* zowie; á zaż z tego handlu, cła w piekle nie przypłacą y zá-
Mart. płaczą! *hinc uſura vorax avidumq́ in tempore fenus, decrevit ſtygios feſſus adire lacus.* Powinna bydź w Domu káżdym iák

chwa,

chwałá, ták Fortuná dostátnia, bogata, ktoraby wiekuistey podlegała szarzy. *Gloria & divitiæ in Domo manet in sæculum sæculi.* Jaka się w Patmeyskiey reprezentowała scenie, tu Majestat tron Krolewski Wszechmocną Bogá ádornowany ręką, ná nim podobny Synowi ludzkiemu. *Qui sedebat in throno similis Filio hominis;* przed nim stárożytne brodaczow skakały korony, *seniores mittebant coronas suas,* tu morze iák kryształ, *in conspectu sedis mare simile crystallo;* znáć Paná z Panow, ktorego y w Niebie wrodzona kroluie chwała, naywyższe rownáią się trony, Nayiaśnieysze w parze chodzą tytuły; ták wielkiemu w chwale ukłoniwszy się Panu, *à Lapide* prośi o głos: *Gloria Domus est ex omnibus præmijs virtutum amplissima.* Tá to chwałá Domu, wrodzona cnota, *tota licet veteres exornent undiq; ceræ atria, nobilitas sola est, atq; unica virtus.* Juven. Niech będźie w Domu uroczyste święto, *primæ Classis,* cnot co nie miárá, poydźie w ekwał Niebá chwałá, niech będą *concatenatæ virtutes,* poydą w Niebieski Łukaszá tytuł: *Beati! Beati!* argument to nie zbyty cnotá, naylepszą dáie płacą: *Virtus proprium hominis bonum;* káżdy *Vir viro lectus,* u kogo zebrane *in fasciculū* honorow *merita.* Cnotá! cnotá ludźmi czyni, *Virtus alma Parens haud animum beat.* Horat. Fałszywego Bożká w rowney wystáwiono chwale, choć tylko pożyczaną zászczycał się cnotą; *illi militat æther, & conjurati veniunt ad sidera Dij.* Seneca. Estymowałá Rzymska manierá Postumiuszá Wodzá, że go Bogowie w komput naylepszych policzyli ludźi, choć go áni cnotá, áni męstwo y odwaga, ná to nie promowowałá: *Hæc virtus factaq; canebāt.* Mart. Rownaią się częstokroć, ba obok zá Pánie braćie chodzą fałszywych cnot kolory, szukáią *curiosâ ambitione,* áby się cudzą przypstrzyli pochwałą; pną się *Icarijs sufsulti pennis,* ná naywyższych honorow *stallum,* choć ich włásna Poety spycha ná łeb niecnotą; *turpe est alienis ornari decoribûs, quem virtus propria non venustat.* Czy zdobi Walentyniáná Cesarzá, że się pod purpurą berłem y koroną Braterskiey krwi rozlewcá, zá mężnego y odważnego głośić káże kawalerá? á *per consequens* rządzcą y Panem Krolestwá. Kto pochwali Alcibiadesá Pańskich Imion, cudzych pochwał, przywłaszczaiącego sobie nád wszystkich y sámego Bogá tytuł? *ea demùm atrocitas Alcibiadæ fuit, ut se & Deum credidisset.* Ná hańbę, nie ná zászczyt chwały, y wrodzoney cnoty Perski Poseł, w perłowey łodze stánąwszy u Alexandrá, zárobił sobie: *plures contra te gemitus, quàm in te*

gemmas numero. Pánie Bráćie, ludzkie to łzy, nie uryańskie perły ná twoim ſtroiu widzę, nie maſz ſię w czym, y z czym w oczách popiſać moich. I Delficki Apollo co ſię fałſzywemi kraśił cnot farbami, y tym ſię w oczách ludzkich ſtáwiał,
Virg. czym od ſwego urodzenia nie był: *Ille dolos dirumq́ nefas, in pectore verſat.* Małego wſtydu, mnieyſzey cnoty Egypska Rodope, álbo Aphra Kretenska lotrzyni, wźiąwſzy ná głowę wianek, udaie ſię zá iednę-Weſtę Bogini czyſtey, oddaną Bogu konſekratkę, y cnotliwą dźiewoię. Jeſt wielu laudipetow, co cudzą chwałę łakomie z gąb ludzkich radźi zbieráią, á w właſney odartuśi, goli, bokami świecą: *fert pictura-*
Lucullus. *tas aurô ſub tegmine veſtes, mendax ventoſus nomen in ore manet.* Farbuią ſię Temiſtokleſowie cnot wyſokich, z ſámemi Bogi parentelą, ktorychby ná taczki zábrano, udaią rzecz ſwoię, *per prima veſtigia* w urodzeniu Szlacheckim, *nexû ſägvinis*, ze wſzyſtkiemi godną kolligacyą, ktorych nie ták *virtus nobilitat*, iáko *deturpat*. W pierwſzym Stárożytność Pogáńska przybytku, *in templo Honoris* mieśćić chćiáłá Bogow ſwoich, ktorym y oſtátnie nie należało mieyſce. *Nec ſedes*
Claud. *ſpatium dabat adire Dijs.* Ná co w wiekopomney sławie Palimedeſowi, przyznáć miáno cnot Kawalerskich generozyą y odwagę, kiedy on ná żapiecku domowym, y przy ćiepłym kominku, nie z ſtárośći, ále z cholerycznego Marſá boiaźni, drzące zágrzewał kośći. Czy ſię godźi Tybiuſzá godnie eſtymowáć? ktory w domowey ochoćie, bardźiey kufle; puhary, ſzklenice, y kielichy ſzykował, niżeli w polu krwawey Bellony, y ziadłego Gradywa, z dobrym ſtáwał ſercem. *No-*
Statius. *minis Æacides, ſed animi nulla virtus.* Chćiałby nie ieden *in plenilunio ſtatu anteſignano* iáśnieć honorem, gdyby mu polityczne wſzyſtkich podchlebiały uſtá; przetarłby ſobie iáki táki ná dźień dobry oczy, gdyby mu południe złych czynow,
Ovid. wieczoru nie zbliżało. *Ibit in occaſum, quid quid dicetur ab ortu*; poſzedłby wekwał, co do Krolewskiey appárencyi, przymiotow, eſtymacyi &c. Nabuchodonozorá Krolá, gdyby go
Dan. 5. ná ſzalę nie brano. *Appenſus es in ſtatera, & inventus es minus habens.* Jákby nie ieden życzył ſobie, bydź doſtátnim honoraryuſzem, gdyby go Apokaliptyczne głoſy, y z właſnych nie odźierały włoſow. *Dicis, quia tu es dives, nullius eges, & tu es miſer, & miſerabilis.* Chudeuſzu mizeraku, powiadaſz, że ći ná niczym nie zbywa, maſz po doſtatku wſzyſtkiego, á tyś goły iák palec, naybogatſzá u ćiebie nędzá, doſtátek wielki

ki *miserere*; *miser es*, *& miserabilis*. Pi ą n by ſię w Niebieskich Fenomenach, ná wyſokie honorow, tytułow merydany; ſtáwiałby sławy nieśmiertelney *trophaea*, koſztowne w złotey ſtrukturze Semiramidy Ledeyſkie, Piramidy Afrykańskie, Rodyiskie Koloſſy, Troiańskie Kolumny; gdyby *per funeſtam occidentis oram*, y z nayſekretnieyſzych nie wydał ſię malewolencyi, chćiałby iáko *candida fraternae ſectatrix Cynthia lucis*, ná naywyżſzych Niebá Planetách, w iedney chodźić ſplędorow parze? *Centum luminibus cinctum caput Argus habebat*: gdyby mu przy mroku áby iedno Arguſá, álbo właſne świećiło oko: ále że *oculi nil gentile*, *nec Patrium micant*, w ćiężkiey konfuzyi záwſtydzonym okryć ſię muśi welonem. Niechayże tedy, wyniosłey ambicyi Achilleſowie, *noctivagam* nie rzucaią pod Niebioſa *famam*; bo y *Saturnus minor eſt Jovè*, kontentuiąc ſię domową eſtymacyą, ktorą podchlebnie z gąb ludzkich zbieraią; *hactenùs ediderat Dominos gens Flavia vagos*. Trudno ma wiekować wierutne ladaco, y *plenô honoris alveô*, potomnym w oczy ſtánąć eminencyom; ktorego z wrodzoney cnoty, właſne nie zalecaią *decora*; prawdźiwie niech będźie náuká, że: nie w tym ieſt ludźi maiących *honorem*, *& magnificam gloriam*, zacnośći dowod; że ich, iák co dobrego y drogiego, ná facyatę całemu ſtáwiaią ſpektatorowi, iáko ſię przydało Neronowi. *Nero cuncta ſcelerum*, *pro egregijs accipi vidit*. Nie w tym: że ſię im liczne śmieią uſtá, z wypogodzonym czołem, weſołą, choć prawdźiwe pożyczaną twarzą aſſyſtuią; iáko o dawnieyſzych Ceſarzách, nie skłamał kto ſzczerą wyznał prawdę. *Interim miſeri verebamur agere miſeros*, *imò omnes cogebamur mentiri beatos*, *& procedebamus in publicum*, *non noſtrae fortunae vultû*. Oſtátnia to w cudzym ſię popiſać ſortymenćie, ktorego wrodzona nie tálentuie cnotá; wſzak Numma Práwodawca y Krol Rzymski, choć ſię zmyśloną od inſzych dyſtyngwował peryferyą: *In aſtra & ipſos fecit ad Superos iter*: przećięż wſpomniawſzy ſobie, iż go áni z urodzenia, lub dobrych ákcyi, to podkało ſzczęśćie, od wſtydu, áż ſię pod śmiertelną zágrzebł mogiłę. *Creditum côditum tenebris*. Nie uda ſię w rezolutney y roſtropney manierze, kto nabytą od inſzych ſtroi fantazyą. Za nic y powaga ułożona z ſtáro-Polskiey miny, ieżeli ſię z wiadomey, wſzyſtkim nie kraśi cnoty. Poſzły niegdyś, nikczemne, ná kontrapunkt Oyczyſtym záſzczytom Annibala, ſtarożytne Familie; *unaq; jam toto ſtabat in orbe Domus*; o pierwſze po

Mart. Ovid. Seneca. Virg. Seneca. Florus. Octavius. Mart.

Se-

nátach, Urzędach, godnośćiach, ſtáraiąc ſię mieyſce, ktorym
Horat. ſromotna w oczy plwałá Fortuná. *Indignum geris diadema-
te caput.* choć ſprzyśiągł ſię, ná dawnych Antenatow *decora*
Virg. *Pœnus: Patribus æquabat juſtis, aut ſorte trahebat:* iednakże w
imieniu ſwoim, ćiężką nośił náganę. Rezonował o ſobie wie-
le Dydo, gdyby go były właſne, z ſekretu nie wydały czyny,
Idem. zelżywą kładac cenſurę. *Infelix Dido nunc te facta impia tan-
gunt.* Stroił niby z wrodzoney ludzkośći y modeſtyi ceremo-
nią, ná cudze zápatruiący ſię ſzczęśćia przymierze *Proſperg:*
Boëtius. *Cæſaris & famæ veſtigia juncta tenebat.* Kraśił mężnym Ry-
Virg. cerſtwá polorem; *prœlia non dubius medijs Mars erat in armis.*
wnośił ſobie nieomylne ſzczęśćie, w dobrym u wſzyſtkich
położony reſpekćie, zgromadzał iák *in Sacram Themidis arã,*
ſzczęśliwych zámysłow ſwoich poſągi, tytułow *faſtigia,* krwa-
wych zásług *merita,* skarbił *per ſangvinis unionem,* w ſercu
ſwym nieoſzácowane kleynoty, áż do dysiunkcyi żyćia, przy-
miotow Pańskich koncentrował ozdoby, regeſtrował *vanæ
gloriæ apicem,* żeby go tylko *ſummæ integritatis virum* ſądźili
wſzyſcy; coż potym, kiedy mu záwſze iedná ſztychowała *tã-
ta vanitatis authoritas;* że właſne iego *non exſtant virtutes.*
Ponieważ w kontrapunkt nikogo iák *ſola immortalis probitas,
virtuſq; ſub orbe* záleca, tá *ad immarceſcibilem gloriam* podáie
kandydatow, tá w rowney z Bogámi chodźi parze, *una eſt
virtus, quæ nos immortalitate donat, & pares Dijs facere poteſt.*
Prośił klemencyi Bogow ſwoich Seneká; *Divitijs homines an
ſint virtute beati?* y miłą kompromiſſu odebrał replikę, *gra-*
Claud. *ta eſt virtus Cœlo, quos multæ comitantur opes;* I Niebo rado
widźi bogatą cnotę, ktoraby ſię zá ſpoliał ſámemu doſtałá Bo-
gu; *Aſyllum* to z dobycznych ekwipaſzow, magazonow zie-
skich Niebu, ieżeli *virtus ex caſtris ad aſtra tendit.* U Dáwidá
Proroká Pańskiego, ná prawey ręce ſtánąwſzy Krolowa, ro-
źlicznym cnot świętych haftem, wſzyſtkich ná śiebie, y ſá-
Pſal. 44. mego Niebá obroćiłá oczy: *Aſtitit Regina à dextris in veſtitu
deaurato circumdata varietate:* Greczyn czyta *varijs ornata
virtutibus:* áni źliczyć trudno, iák licznym komputem ſtánę-
ły Swiętey Krolowy cnoty; w Apokaliptyce Janá S. choć
Apoc. 19. nikt nie dośiekł imienia, *nomen quod nemo novit,* bo tylko ná
lędzwiach nápiſano mu tytuł: Krol Krolow, y Pan panuią-
cych; *habebat in veſtimẽto & in fœmore ſuo ſcriptum: Rex Re-
gum, & Dominus dominãtium,* á przećie ná głowie iego, dro-
gich nie mało kamieni, *in capite ejus diademata multa;* Pa-
ginus

ginus wrodzonych dodáie ſplendorow, *totum ornârunt virtutum decora*: dopiero Krolem zoſtał, kiedy go paludament rożlicznych cnot odźiał. Wymyśliłá Jowiſzowi ná Krolewskim paludamenćie Rzymska dewocya, rożne haftuiąc cnoty, tu heroiczne dźieła, tu arcygodne czyny, ſtárożytnych Familij zasług *merita*, *cui præter alia pallium erat aureum*, *in quo diverſa ſùm acta virtutum*, *factaq́ intexta erant*. Muſzę *ediſſerere parabolam*, co *Prov.* 31. Damy światowe, choć ſekretnie, skarbow, bogactw, doſtatne poczyniły kongregacye, *multæ Filiæ cõgregaverunt divitias*; áż ná iawie widzę, iż tylko ná Páńskie poſągi, ná wymyślne w Oyczyſtey todze mody, ná manierne, á bardźiey marne ſtroie, *filiæ cõgregaverunt divitias*: boię śię o was kſztałtne dla wſzyſtkich powabiu Junony, áby przy tych bogactwach, wrodzoney zacnośći ważzey, licha nie byłá táxa, Panieńska nie zbladła cnotá, wrodzony ſtráćiwſzy kolor, iáko *varium & mutabile genus*, *fœmina quævis*; Chaldeyska werſya czyta, *multæ filiæ congregaverunt virtutes*. Przyznam śię iák bogactwo, ták ma y ręce cnotá, to dla ludźi, tá dla Bogá zbiera, *congregat divitias*; kto *congregat virtutes*, urośnie tego w skarbie złoto, ktoremy iák ná obſzernym polu śiałá, ták z złotego żniwa zbierałá cnotá; może ſuto brząkáć millionámi, kto z cnoty tyśiącznemi głośny przymiotami, nieoſzácowany zbiorow depozyt, nieprzebranych kongregacya skarbow; nigdźie iák w złotych záwarta cnotách, *latet in obſcuris condita virtus*, *ſtipatq́ carinis ingens argentum*. Dodała glanſu ſtárożytność Poganska, wybraney od wſzyſtkich Pandorze, gdy iey Bożkow y Bogiń inſzych, talentow, y wybornych powinſzowałá przymiotow; że Pallas mądrośći, Mars męſtwá, Dyaná czyſtośći, Juno piękności, Merkuryuſz elokwencyi, Pollux y Kaſtor udźielił miłośći, á naywyżſzy Jowiſz naczyniem ią cnot názwał, *vas virtutum*. A ktoby o táki nie ſtárał śię honor, coby mu śię ſam do domu prośił, *gloria & divitiæ in domo*, *& in ſæculum*: wſzak to dźiśieyſza experyencya: pokaże śię iáki wakans, áż tu *non vacat*, chćiwość w pretendentách, ieden honor tyśiąc ma kurſorow, dopieroż wakuie intratne Stároſtwo, Dygnitarſtwo, Krzesło Senatorskie, *panis benè merentium*, z iaką pracą, trudem, niewczaſem, ná rozſadzonych koniach, pełno konkurrentow. Dobrze ktoś z politycznych powiedźiał: *nemo ad honores teſtudo*, nie leniwy żołwia krok, owſzem wskok co prędzey, do honorow, iák zápalił do ſple-

Florus.

Prov. 31

Virg.

dorow, lecą ledwie nie ná łeb, áby tylko ná nogách postáwić interess, innych od śiebie oszukáć godnieyszych; prawdźiwie nie ieden oszuft Leszko, w pole wywiodszy wielu, ubiega wszystkich do korony! nie ieden zdradliwy Hypomenes z złotym igraiąc iabłkiem, pierwszy u mety honoru stáwa. Wysokiey kogitacyi być muśi głowa, co o honor stoi, dba o dobro imięnia swego, nie odmienny szarzą, y fantazyą Protęusz, co się káżdemu szczyrym ákkomuduie sercem: potrzebna dozoru preponderuiąca dobra pospolitego chwałá, w ážarduiących y własnego żyćia honoraryuszow, áby ich stokrotna w nagrodźie zálecáłá wszystkim cnotá, proporcyonalną exwisceracyą, z tym żyć, z tym być ná wieki, w nierozdźielnym towarzystwie ochotá, z kim dobry kompan cnotá, *hic amor est, duretq̃ precor*; y progu domu własnego nie przestąpi, gdy iedna w sąśiedztwie chwałá mieszka z cnotą, bo gdźie *gloria in Domo, manet & divitiæ in sæculum sæculi*; poniewaz *gloria Domus est ex omnibus præmijs virtutū amplissima*. Obiecał Bog Wszechmogący Sálomonowi, *implebo Domum istam gloriâ*, domyśla się Pagninus, iż w ten czás będźie pełno w Domu chwały, kiedy zásłużona cnotá, liczne z sobą sprowadźi *præmia*, honory, tytuły, y godne *decora! laudis enim erit Domus si virtutum omnium gazophylacium fuerit.*

Statius.

Pagninus.

Lecz wychodzę ia iuż z Domu Krolá Dáwidá, mowiąc: zostań tu z Bogiem, bo wiem: że *gloria & divitiæ in Domo ejus, manent in sæculum sæculi*; á idę do Domu Prześwię: Hrabiow z Rádomická RADOMICKICH, pytam się, iák się tu maćie? co tu u Was słychać? pewnie zmacerowanym z żalu sercē, ledwie żywniećie! *Heu! crudele nefas, exanimis jam jacet Parēs!* ále stoyćie proszę, gorzkich zátamuyćie łez potoki, rzęśistych płaczow przytrzymayćie groble, przystawćie tamy w obszernym żalu stáwom, álbo nie wiećie!

Statius.

Condere virtutem, nulla sepulchra queunt,
Illa viget semper, dum tempus stabit, & unda,
Et surgent nitidis, sidera celsa polis. Lucanus.

Domu tego Prześwięt: ktoby się ważył przytłumić *decora*? iuż w wieczney pochować niepamięći *fastigia*? w ktorym *Nomen omnium immensum honorum congeries, elogiorum nativa propago*; wielkich to tylko honoratow zaszczyt, Dom Prześ: RADOMICKICH. *Hæc Domus, hæc sedes, hæc sunt penetralia magni, & eburnea Civium potētiorum limina.* Tu iasne záwsze *in auge honorum* cnoty, w Niebieskiey panuią szarzy, kroluią

Horat.

Euro-

Europeyskim *ab origine* Maieſtatom, świętnemi *lumine Poli*, iák tylko pamięć Hiſtorykow znośi, práwie *antè memoriam ſæculorum regnans Domus*; Ceſarskich, Krolewskich, Xiążęcych, dźiedźicznym oſadzony prawem; *clara genus, clarumq; trahens à ſangvine nomen:* tu *gloria Domûs, ex omnibus præmijs virtutum ampliſſima*, ktora ſię w Jaśnie Wielmożnym Hrabi z Rádomická RADOMICKIM, Woiewodźie Poznańskim, Wałeckim, Mośińskim &c. Staroście, lepiey niż nád Apelleſa, delikatnym delineowała pędzlem, *nititur ad laudem*, *virtus interrita clivo.* Kto nie widźiał chwalebnie w wieku kwitnącym wſpaniałego reſentymentu, wrodzoney modeſtyi ułożenie, ſtáteczney moderacyi, y słuſznie nie przyznał: co Tobiaſzowi, to J. W. Woiewodźie, *Cumq; eſſet junior omnibus in tribu Nephtali, nihil tamen puerile geſſit in opere*; przyznaćie w daninie *ſidera Cæli, Sacrarii perfectionis*, Przeświętney AKADEMIJ *Proceres, aſtrorūq; Rectores*, iák *juventus* Jego, nie byłá *ut ventus*, ktory lubo *nondum compleérat primævi corporis annos*; iednák ſtałych obyczaiow, z wrodzonych przymiotow Pańskich záchował animuſz, *Mira decore pio, ſervabat nata Penateis.* Jemu przyznáć należy: *& forma, & ætas, & decor, integer ævi.* Wychodźiły ná exercytunek Chrześćiańskiey policyi ákcye, áby ſię tym lepiey, w Oyczyſtym POLU sławą zágęśćiły, chwałą popiſały, y co inſzym *artibus ingenuis, quæſita eſt gloria multis*; to w Dom J. WW. RADOMICKICH ſáma ſię wpraſzałá. Wiem że pełne Pogańskich ſuperſtycyi illacye były, gdy *primus ab æthereo venit Saturnus Olympo*, iż ſię złotemi miał karmić wiekami, w nieograniczone profitować żyćia laty, *Aureq hanc vitā in terra Saturnq agebat*; ná iawie u nas wieku ſwego Pan, iák złoto, y co więcey! *bonorū ſincera congeries, veteris veſtigia recti, & ductos video mores meliore metallo.* drogie poſągi, skarbowe z nátury tálentá, áni *bilance Themidis*, w godney ápprecyacyi zoſtáią. Dopieroż iák *Vir, viro lectus*, i użći w záiemny ziednoczone cnoty, kommunikuią ſobie dekorament. Tu *roſas loquens*, tyle razy Oratorem ſtáwał, z przyśięgłych ſobie od Bogá tálentow, áby wſzyſcy wiedźieli, y widźieli, kommunikował! że *ingenium, pietas, modeſtia, virtus, excelſum nominant, nobilitate genus: pro decore* záś, *gentis domûſq;* młodź przy boku potomnym ná przykład wiekom, z wielką oſtrożnośćią chował, wiedząc dobrze, że *qualis forma fuerit Domini, talis totius Domûs erit!* Zgodá ná to wſzyſtkich; *Regis ad*

Virg. Juven. Tob. 1. Statius. Idem. Boëtius. Ovid. Idem. Claud. Statius.

exemplum totus componitur orbis! u kogo wrodzone prezydują cnoty, tám nie masz, czymby mu oka záprusżyć. J. W. WŁADYSŁAW Hrábia z Rádomická RADOMICKI, Wojewoda Poznański, Wałecki, Mośiński &c. Stárostá. *Omnibus fuit charissimus, atq; mirandas Patriæ virtutes, quas imitetur habet.* Co do szczerey Bogá przyiaźni, sáma go wydawałá mowá, prożnego słowá nigdy w ustách nie maiąc, o nikim, uchoway Boże! źle mowić, álbo supponowáć; ále gdy co mowił, to o Bogu, o dobru pospolitym, dobrze o káżdym, *auró cedróq; notanda.* Sáma pobożność żyćia, ná oko pokazałá, *cujus vita fuit, pietas, prudentia, candor, morte nihil, præter corpus mortale peremptum.* Alexandryiskie Domow *decoramenta,* nic iáko iedna u wszystkich zászczycała cnotá: *Virtus est medium vitiorum, & utrinq; reductum.* Nie záleie y mśćiwy Bogá potop, Sodomski, Gomoreyski, śiarczysty nie pożrze płomień, u kogo *linea vitæ, sine nota*; nie powszechny sentyment: uroczysta niewinność, wszędźie święt́uie! *Sola*
Lucan. *decet castas, pudibunda modestia, sed nunc hæc gemma est, gemmis rarior inde suis.* Tá nigdey z Rodowitego Prześw: RADOMICKICH Domu POLA, áni śię ruszyłá stopą, iáko *hæredissa tantæ Fortunæ, & Domina juris;* á ná záchęcenie Bogoboyney myśli, rozbierzmy Astrei Niebieskiey, drogie zbáwienia nászego kleynoty, co śię misternie w wiekuistą, Neoelektom ładzą Koronę. á naypierwey *Fides:* Wiará! ile, że u mnie, *quem virtus stimulat, cui verum corde resedit, cui pietas plaudit, concomitata fide, ille mihi meritò, censendus magno Aristes, atq; illi soli, præmia jure patent.* Chwały godna u Mateuszá S. Matroná, że dobrą miałá wiarę! *Mulier, magna est fides tua;* y tę sobie zá fundament pomyślnego zákładałá żyćia. Teodozyuszá, y Walentyniana Cesarzow, dobra wiará,
V. Beda. tarczą od nieprzyiaćielá stałá! *Certum est nobis, & nostro Imperio unicum esse præsidium, Christiana fides, & veneranda Re-*
Horat. *ligio.* iákoż z tąd wszystkich przestrzegam: *desinat elatis quisquam confidere rebus, fides animi est, atq; unica virtus.* Tá w Prześw: RADOMICKIH Domu dźiedźicznym práwem *magna fides,* żarliwa o honor Bogá, o dobro pospolite, w situacyi swoiey *immotò cardine,* iák *Scutum Patriæ,* ná Oyczystym POLU stałá. *Spes* nádźieia, y tu pomyślną w Domu Prześ: RA-
Virgil. DOMICKICH zárzućiłá kotew, *Cœlum sperare jubebat:* Tu
S. Aug. de Duchowni, Zakony, Klasztory, iák w Niebie pokładały ná-
oper. bon. dźieie; *nunquàm vacuus, egens, recessit nulli munificas aula, ne-*
lib. 4. c. 7.
gavit

gavit opes. Dopieróż *Cháritás diffuſa eſt in corde ejus*: tá ubogich
nieskorczoną rátowałá ręką, káżdy ſię miał dobrze,
y ćiepło chował, co przyznáć należy: *Largus erat viduis,
hic largus egentibus ejus, reſpexit ſemper, mens pietatis opus.*
A ná rewanż uſzczęśliwionego w Domu Prześw: RADOMICKICH
ánimuſzu, ſpytaymy ſię, czy tu maią mieyſce, y Kardynalne
cnoty! áż mię záraz niepoſpolity Ich, bo *ab origine*
oświeca rozum, iż tu ſobie mądrośći záłożyłá lokandę! *Haud* Virg.
equidem credo, quòd ſit divinitùs in illis. Tá, to wDeputackim
ná Trybunale charakterze, tyle razy ſtáwałá, Przeświętnym
Woiewodztwom WielkoPolskim służyłá, tá ná Seymach walnych
wotowałá, ná Kommiſſyach Generalnych prezydowałá,
w Konfeſſach Státyſtycznych záchowałá konſtytucye, iáko
ingenium cœleſte, ſuis velociùs annis. Weteran Sertoryuſz Boëtius.
onych uſzczęśliwionych wiekow, co ſobie, to Jáśnie Wielmożnemu
Woiewodźie przyznał: *Habuit in Conſilio ſolertiam, & Florus.
æſtimatis viribus, ex quibus jam nihil ſinè univerſo fecerat quod
ſtatui offeciſſet.* Tu wyſokiey mądrośći, zdrowych Oyczyznie
rad, ſprawiedliwych ſentencyi, wielowładne *promptuarium*,
bo *Vir bonus; & ſapiens, qualem vix reperit ullum, millibus è
cunctis hominum, conſultus Apollo.* Wrodzona Kartagineńczykow
kunktácya, ná Stallach Sądowych, weſpoł z Bogami,
ſprawiedliwą było ferować ſentencyą; *Quidquid geſſerant aut* Seneca.
judicárunt, Deorum immortalium auxiliô Jakoż y poſpolita
praw obſerwa, ſwoiey ſię wſtydźić nie powinna funkcyi,
ktorą z przyśiężonego ſercá, ſprawiedliwie adminiſtrowáć
należy! *nec ſanctam violáſſe fidem, nec fœdere in ullo!* áby iá- Ovid.
kiemu tákiemu nie kłuto w oczy prawdy! *Diſcite juſtitiam* Virg.
moniti, & non temnere Divos. Wiadomo nam wſzyſtkim, iáko
w Prześw: RADOMICKICH Domu, *neſcia fallere vita*;
ták *incorrupta fides, nudaq; veritas, ipſa juſtitia manet*; żadney
nie podlegáłá korrupcyi, coby czwartodniowym miáłá trąćić
trupem! tyle ferował dekretow, z rozſądną záwſze deliberacyą,
dáwał ſentecyą, áby y w naymnieyſzym punkćie,
niedyſobligował ſobie ſerc Braterskich, delikatnie tráktuiąc
ſpráwiedliwość. Widźi ſię *in ſpeculo bonitatis* żyćia mierność
J. W. Woiewody, ktorego iáko *ſobria mens, ſobrij & mores*;
po zrozumiałey lidze, ſwoię odebráć powinny chwałę. Do
upodobania Markwiniuſzá, byłá áſcetyczna *temperies*, z domowey
edukacyi, dla konſerwacyi iák czerſtwego, ták y
długoletniego żyćia! *hanc olim veteres vitam, coluere ſabini,* Virgil.

Mart. y z chwalebney aforyzmu opinij, uźnał, że *tēperie Cœli, corpusq; animusq; juvatur*; Jákoż to w sámey rzeczy! *tranquillaq; Seneca. morum temperies, teneroq; animus maturior ævô.* Záchowana mierność, áż ſędźiwych lat winſzuie; ználiśmy ſędźiwe latá Lucan. J. W. Woiewody, *at vetus illa ætas, quam ſobria tēperat vita;* Dan. 5. Co u inſzych Baltazárowe bankiety, *fecit grande convivium cunctis optimatibus, & bibebat quisq; eorum ſecundùm ſuam ætatem.* Esther. 1. Aſſwerowe bankiety, *Convivium fecerat & bibebat quisq; Judith. 12. eorum.* Holoferneſowe lusztyki, *Holofernes fecit cœnam ſervis ſuis, & bibebat vinum in jucunditate.* Epulonowe zbytki, Lucæ 12. *Anima, habes multa bona &c. requieſce; comede, bibe, epulare.* á nie wiedźiał, że tey nocy piekielna kapela, *requiem æternam* zágrać mu miałá. Wiećie? kto łupierca żyćia náſzego! zbytek, y niewſtrzemięźliwość; y temu, y temu, wydźiera prętkie żyćie, piiaństwo, y zbytek; náchylićby uſzu do piekielnego czeluśćia, iák tám ſetny niewyparzoną wrzeſzczy, krzyczy paſzczeką, lat tyle, y ieſzcze tyle żyć miałem, nieſzczęſna kompania, ochotá, lusztyki, zbytek, piiaństwo, przed czáſem mi żyćie wydarło; dopiłem ſię nie Krolestwá, ále Piekłá gorącego; inſzy narzeka, mnie nie pomiarkowanie żyćia, fortunę pożarło Sukceſſorom, żem ich ogołoconych zoſtáwił. Inny mnie zbiory łákome, chćiwa z Machiawelē náSeneca. byta ſubſtancya, tu w piekło potępiłá; *Nobis crede miſeris torpentes fecimus lacus.* Zyćie J. W. Woiewody, w mierze było Niebieskiey, *æthera, nec quidquam terrenæ fæcis habentem.* áni podobne ludźiom, bo ie Bogá temperowała mierność w áppetyćie ſwoim. *Pari virtute* w Prześw: Domu RADOMICKICH, *Fortitudo* męſtwo; ktore lubo z nieśmiertelnych poMart. chwał ſtáwa Polskiemu światu, *in decorem, perpetuos ſemper virtutum donat honores*; iednákże *cum gloria magni Nominis*, unikam reſentymentu; teraz, ábym w Rycersko-Heroicznych czynách, od wielu wiekow, godniey zmocnił *Virorum vires*, Ovid. tu tylko wyznáwam, iż J. W. Woiewodá, *dignam Dijs degebat vitam, pietatē Curtios, quietē Nervas, comitatē Druſones, probitatē Nummas, æquitatē Mauricios, gravitate Catones, juſtitiā Licurgos, dexteritatē Scipiones, vir juſtus probusq; erat, vitæ labe carens.* W ieden Dom Juliuſzá Ceſarzá, wſzyſtkie złożył Florus. ſzczęśliwośći *Florus*; *Omnes in unum Principem congeſti honores, faſtigium in Domo, ſuggeſtus in Curia, circa templa imagines, annus cœleſtis & menſis in theatro, ipſe Patriæ Pater, perpetuusq; Dictator.* Te ſáme Dom Prześw: RADOMICKICH tá-

len-

lentowały *in summo* iáko *amplam Deorum domum*; co tylko być może chwały, y sławy nieśmiertelney, tu się lokowały; *Gloria & divitiæ in Domo, manent in sæculum sæculi*: á boiąc się *ingratum Cælo esse, prole carere beata*, bierze *in sociam vitæ*. J. W. LUDOWIKĘ z Gaiewskich, łączy w potomne wieki godną z honorem *Charim*, wyraża *usq; ad non est vitæ*, sprzyśięgłą dożywotniey przyiaźni obligacyą; iż ćię nie opuszczę áż do śmierći: co się y w sámey rzeczy stáło, gdy w prętce po zeyśćiu z świata J. W. Woiewody stęskniona, *cupiebat dissolvi & esse cum eo*. J. W. Woiewodźina, rázem práwie *in corde terræ consepeliri* wolałá, niżeli tu ośierociałą dni płaczu prowadźić; *Illi me vinclo vellem sotiare jugali*. Tá, ktora *Pãdoræ Charitumq; munera exuperans*: w Palestrze cnot świętych doszła perfekcyi, wielkiey w młodym wieku będąc expektátywy, z naygodnieyszemi o lepszą certowałá Junonámi, *pulchra verecundô suffundens ora rubore*. Wniey się skoncentrowały chwalebne krasnolice, ktore cáły Prześw: Dom GAJEWSKICH zászczycały, *gloriæ & divitiæ in Domo*, álbowiē káżdego Domu chwalá, bogáctwo, wrodzone są cnoty, iáko mowi Bernard S. *Non opes sunt, & divitiæ veræ, sed virtutes, quas quisq; habeat ut in æternū dives fiat*. Ale Domu Prześ: GAJEWSKICH Chwalá, *illustres Lunæ fuerant, illustris & ortus*. Káżdy konjunkcyą Parentelatu swego premiowaną z Niebios odbiera cnotę; *stirpe genus clarum, cæloq; affinis origo*. Przyznáć to śmiele mogę J. W. Woiewodźinie, iż to druga Lacena w naywyższych Jowiszowi podobna tálentách, ábrys cnot wrodzonych; tu wiará, żarliwość, nádźieiá, otucha, miłość Bogá miałá; tu wstrzemięźliwość w dostatkách, rostropność w rządách, w płacy sprawiedliwość, ubostwá konsolacya, w mizeryi dostátek, uczyłá nie iednego:

Virgil.

Ovid.

S. Bernard

Seneca.

Ne sis ipse miser miseris succurrere disce.
Dives opum est inopi qui dare novit opem.

Unikam Zoilow *crisim*, ktoràby, w pochlebney sądźić mnie miały opinij, ábym niezeznał prawdy Kassyodorá, o J. W. Woiewodźinie, *si prudentem quæris? hæc fuit. si fortem? nulli cessit consiliô optima, religionē nitens, prolē beata, ubiq; clara*. Bogumile Zonie Karolá I. Cesarzá, nápisał historyk *Elogium*: *Non impedivit matrimonij vinculum animi eius libertas, quæ in sæculo vixit, absq; sæculo, ad æternam suspirans Patriam*; to o J. W. Woiewodźinie mowić, ktora *virtute inter fœminas eximia, compendium optimarum, & sacrarum mulierū*; nie było żadne-

Cassiodor.

F go

go Bractwá, ktoremu by swego nie zápisálá imięnia, *ad amussim* záchowuiąc kondycye, obserwuiąc powinnośći; z niey tedy, iáko *de sangvine sanctitatis*, *de stirpe perfectionis*, wyszedł *flos illibatus populi svadeq́ medulla*, J. W. Imć Pan JOZEF Hrabia z Rádomická RADOMICKI, Woiewodźic Poznáński, Odalanowski &c. Stárostá, iáko *Deorum sangvine Acestes*, w kwitnącey życia ulubiony wszystkim młodośći, státeczne pokazywał obyczaie, w niczym wichrowatey, nie náśladuiąc młodźi, ktorzy temi czásy *pueri palmares*, *tripalmares*; *juvenci*, *juvenes*; *adhuc parvi*, *& jam pravi*; *vix adulti*, *jam adulteri*, temu się dopiero rozśmiałá fortuná, życie lat czerstwych winszowało, *par Domus Orbis* chwałę dawało; iużći *heu! cecidit spes ultima domûs*. Rozumiałem był w cále, że iuż *superavimus æquor*, z żáłosney stráty J. W. Woiewody, y J. W. Woiewodźiny, áż tu ieszcze *natamus in lacrymis*, żostátniey Domu tego rarytecy, łzá łzę goni; *non enim fieri potest*, *ut ejus amara mors*, *nobis non sit*, *cujus dulcis vita fuit*. iá-
Auson. ko y sam z niedyskretney skarży się śmierći: *Vix mundi novus hospes eram*, *vitaq́ volantis*; *attigeram tenero limina dura pede*. Gośćie ználi J. W. Stárostę, przyznaćie, że *verus Civis erat*, *æquus*, *fidusq́ piusq́*. Temu wrodzona Domu chwałá, wie-
Ovid. le obiecowáłá, *& genus*, *& Pro Avos*, *& regia Nomine Domus*, tego ze wszystkich, y nád wszystkich wynośiłá sławá, *virtu-*
Lucanus. *tum famâ clarus ubiq́ loci*, y káżdemu to pokazał, że

Est magnum, *magnos titulos numerare Parentum*,
Et vitam è veris ducere nobilibus.
Ast majus; *vitam morum splendoribus auctam*,
Virtutumq́ sacrâ ferre sub astra face. Ovid.

Seneca. Tego záwsze byłá, *gloria sincerô pietatis maxima cultu*: *æterno*
Mart. *purâ mente placere Deo*; przyznáwał mu káżdy, że *prudens & sapiens*, *qui qui tenet alta satis*; w nim się skarbiły cnoty, lokowały wrodzone *dotes*; fortunne sáme się wprászały *sortes*; w nim widźieć było *erga Clerum*, *& Religiosos munificentiam*,
Boëtius. *erga milites peregrinosq́ hospitalitatem*; bo wiedźiał, że *partus honos fulget*, *fulgebit fama perennis*; *Virtute eximia & sangvine clara Domo*. Nie ganię imaginacyi, ktorey záżyłá Francya ná wesele Ludwiká Królá, wystáwiłá ukontentowanych delicyi Marażę, ktora ná głowie koronę, w prawey ręce *sceptrû*, w lewey *pomum Regium*, sáma z drogich pereł, od złotá byłá, y tę iey dałá inskrypcyą: *Gloria Domûs*; *Virtus!* W Domu chwały Prześw: RADOMICKICH, kto liczne zliczy cno-
ty?

ty? *gloria Domus*; *Virtus!* ktore się w Oyczystym rozłożywszy POLU, ná elekcyą pod Wolą Boską, wotuią, y iuż wolnym wykrzykuią głosem, *Vivat* NeoElekt Korony Niebieskiey, J. W. Imć Pan WŁADYSŁAW Hrabia z Rádomická RADOMICKI, Woiewodá Poznański, Wałecki Mośiński &c. Stárostá. *Vivat* J. W. LUDOWIKA z Gaiewskich RADOMICKA, Woiewodzina Poznańska, Wałecka, Mośińska &c. Stárośćina. *Vivat* ostátni z Ziemskiey, a pierwszy Niebieskiey Korony NeoElekt. J. W. Imć Pan JOZEF Hrabia z Rádomická RADOMICKI, Woiewodźic Poznański, Odalanowski &c. Stárostá.

Teraz do Rycersko-Heroicznych świata Polskiego czynow zgromadzonych przystąpiwszy, pytam się, iest że zgodá ná NeoElektowKorony Niebieskiey? zgodá wykrzykuią wszystkie! te naybardźiey po wrodzonych zálecaią cnotách, nowych Kandydatow do tey Korony; *Prov. 31.* Mąż urodzenia przednio godnego, *Vir Nobilis*, w Rycersko-Heroiczne uzbroił się czyny, *Accinxit fortitudine lumbos suos, roboravit brachium suum.* Prov. 31. Muśiał to ten Mąż bydź Syn ziadłego Gradywa, *Hunc Bellona minax medijs nutrivit in armis, & Pater ipsius credo Gradivus erat*, iż się zewsząd arcy-godnie opatrzył, tu iákby do áktualney batalii, nápiętą w gotowośći trzyma z ćięćiwy strzałę, *Posuit quasi sagittam electam*, tu w ręku ná zásłonę Oyczyźnie, od nieprzyiaźney impetycyi tarczą, tu szablá Polska w dobrych ręku, sam uzbroiony, gotow záwsze *ferreâ sangvinea bella movere manu.* Co u inszych broń po śćianách, strzały w kołczanách, zbroia w kąćie, szablá ná kołku, tarcza w kominie, serce ledwie nie zá setnemi dyszy, y drży drzwiami, *horror ubiq; animos simul ipsa silentia terrent:* Virg. iák owi Ezechielá nie żołnierze, ále drapierze, *filij Aradij cũ exercitu suo, qui erãt in turribus, pharetras suas suspenderunt in muris, seipsos absconderunt:* Ezech, 27. otoż Rycerstwo, kiedy bydź po gotowiu *ad subita belli*, stánąć ná obronę Oyczyźnie, śmiało ná nieprzyiaćielá nátrzeć, to się w kąty pochowali; *fugit cui & in somnis, mars classica pulsat bella.* Boëtius. Z sercem y odwagą kto by był, niemasz żadnego, ledwo się nie ćieni boią, y snow swoich, *quodsi tantus habet mentes & pectora terror*, Virg. iákże nátarczywie z niebespieczeństwem (ták oni mowią) żyćia woiennym w oczy patrzyć ármaturom, otwartych nádstáwić pierśi, w ktorych skrzepłe śiły, krwi by się nie domacał, *concutitur cum Martem, & mille pericula cernit.* Ovid. Jestći u nas co nie

miará Hortenſyuſzow, Tulliuſzow, co godnie wótuią, łagodnie dyſzkuruią, wymownie peroruią, ſą, co y złote Antenatow ſwoich wywodzą paſmo, heroicznych, co ich nie mieli, przyczyniaią czynow, *ſunt qui vernaculâ referunt ab origene gentes lingva nativas, Patria jura leges, victorias numerant Majorum, stemmata pingunt, aſt pauci laudes, hinc meruêre ſuas*; coż potym, kiedy *agendi tempora, in dicendo conſummunt*: á w rzeczy dla dobra poſpolitego, nie czynią co dobrego. Co Ageſilaus Atheńczykowi, to tákim káżdy przymowić może! *tua o! adoleſcens oratio viribûs opus habet*. Do tey mowy porády, perſwazyi, trzebaby śił, trzebá heroicznych czynow, áby káżdy wroćił sławę, *inſequitur manibus generoſaq; pectora pulſat*. Podoba mi ſię Pompeiuſzá Męſtwo, Rycersko-Heroiczne czyny, *Ego cum primum Italiæ ſolum, pede percuſſero, peditum equitumq; turmæ erumpent*. Záraz tryumfu winſzowały, wiktoryą głośiły, wſzelki bił przed nim czołem, honor, *multis memoratus in oris*. Stárożytność Rzymska, iák rády, ſeymowania, ták po heroiczno Rycerskich czynách, nigdźie, tylko *in Campo Martio* tryumfowałá; *Altrix bellorum Bellatorumq; Virorum tellus*; iákoż kázdemu tám przyſtoi, gromadną z wdźięcznych czynow ſortymentowáć chwałę, gdźie heroiczne dźieła, y męſtwo! *latos implevit ſangvine campos*. tego doſtáć pola, ná ktorym *maximus ille armis, maximus ille Togâ*, w właſney z Belloną myie ſię poſoce; tego *cum primis Principibus ad ſolium gloriæ* promowowáć, w ktorym, *ſpes & fida ſalus populi eſt, totius & urbis*. godźi ſię wyprobowaną w Antenatách emulacyą, *accingere fortitudine lumbos, roborare brachia*, ná wyſokie właſnych pochwał merydyany, y w tey ſtánąć perfekcyi, ktorey *contermina Dijs domus* záwſze iawi- ruie ſzczęśliwie. *De hoc ſemine virorum facta eſt ſalus in Iſráël.* Czemuż ſię nigdy ſromotnie Frygiyskie nie deplantowáły Domy, bo z śiebie ſámych kredyt w Oyczyźnie iaſnych pochwał miały, iáko ie zálecá Owidyuſz. *Regia ſolis erat, ſublimibus alta columnis, clarè micante auro, flammasq; imitante pyropo, cujus ebur nitidum, faſtigia ſumma tegebat, argenti bifores radiabant lumina valvæ*; ćiekawe ná ſię oczy obroćiły Rzymskie Familie, co ná pierwſzych w Oyczyźnie widźiały ſię honorách; *quid ſibi vult Divina Providentia, quæ Cajum Cæſarem Orbi terrarum præfecit*. Francuskie Liliety, iednego z Domu podały Kandydatá, bo ſobie w nich złote obiecuią wieki, *Argentorum caſtra Lilietorum*: co ſię y w ſamey rzeczy dźieie,

Ovid. Florus. Virg. Virgil. Catullus. 1.Mach. 8. Sarbievius.

inq;

inq; uno Principe, Latiumq; & tota refulsit Gallia Viro. Záwsze Claud.
z Domow wielkich *clarè patet, Virorum audacia,* co się w Rycersko-heroiczne stroią czyny, *bellaq; perpetuo memorabunt carmine Musæ.* Ale z tym Mężem, *ad felix videre* pożegnawszy się, powitaymy Prześw: RADOMICKICH, *Marte & arte Viros*, z ktorych káżdy *Vir Nobilis accinxit fortitudine lumbos, roboravit brachium suum*; ná zászczyt Wiary, ná obronę Oyczyźnie, ná wrodzone dobroći w Tym Domu, *sunt sacri celebresq; Viri, quos laude serenâ, scutum vel gladius mundo facit esse verendos*, z nich káżdy *Militiæ decus hoc, & grati Nomen honoris.* Daymy tu *Campum loquendi* heroicznym czynō J.W. Woiewody, á słuchaymy pilno, iák go áż w Niebo wynoszą; *Te plebs, Templa, Scholæ, Clerus, Te claustra loqvuntur, exemplar veræ Religionis erat.* Powiedz Bazyliko Czerniejewa, Miłosławia, iáko Was z fundamentu *pro gloria Regi sæculorū immortali & invisibili* wyerygował, restaurował, sczodrobliwemi fundacyami, ornamentem bogatym, splendecą Ołtarzow, wspaniale, kosztownie zbogáćił, *per quæ Deos & Religiosa limina fecit*; y Obrzycki Kośćioł nie zátka mi gęby, *Juppiter hoc certo sermone silentia rupit*, że *de novo* cały wyfundowany od J. W. Woiewody, w ktorym się pewnie, że iest czemu przypatrzyć, *per quem digna Deo est ædificata domus*; Coż inszym sczodrobliwa nie szafowałá ręká, iák nie bogáćiłá *piô opere* niedostátki, potrzeby opatrowałá, *dabat sacrata ubiq; dona.* Nie mogę zámilczeć, *edidit hos nobis ore priore sonos*, tey tu nászey Bazyliki, ná wieże sczodrobliwey łáski J. W. Woiewody, bo sáme *candida qua geminas ostendūt culmina turres*, z śćisłego wydaią się sekretu, że to nie ták (iák inśi rozumieią) fabryczna Domu tego Bożego, eryguie się strukturá, tylko szczegulnie z dźiwney nád námi Bogá Nayświętszego Opatrznośći, y rożnych Dobrodźieiow łásk; *qui non solum Cœlum & terram, nec solum Angelum & hominē, sed nec exigui & contemptibilis animantis viscera, nec avis pennulam; nec herbæ flosculum, nec arboris folium, sive suarum partium convenientia, quadam veluti pacé dereliquit: nullô modô est credendus Regna hominum eorumq; dominationes, & servitutes, à suæ Providentiæ legibus, alienas esse voluisse.* Za co my *illud idemq; in nostris nunquam delebile nomen, imponimus fastis: quô super astra voles.* Odzywaią się po inszych Kośćiołach Ołtarze, apparaty, kielichy, y insze *Domûs Dei decora*, Pańską zászczycaiące się łáską. *Condebat donôs opulentum & Numine di-*

Statius. Lucanus. Virgil. Ovid. Ovid. Horat. S. Aug. de Civitáte l. 5. c. 10. Virg.

divæ. Ná przykład inſzym. *Diſcite quorum animus menſq; aëtria ſuſpicit alta, virtus ad excelſos eſt via prima locos.* Prawdźiwie świątobliwych czynow Pan całą gębą, ále obaczmy ieſzcze w tym POLU Kawalerá. *Vir Nobilis accinxit lumbos fortitudine*, y przyznáć śmiele mogę, iż Prześw: Domu RADOMICCY, *Vindices libertatis torquati Viri*, záwſze dźień dobry Oyczyznie, á nigdy wieczoru dobranoc życzyli, ktorych generozyi, męſtwá, y odwagi, *Difficile eſt calamo bellorum ſculpere laudes*; ponieważ nieograniczonych dźieł, *non calamo gladijs cuditur iſte labor*. Bo iák tylko świát náſz Poski w to miłe rzućił POLE oko, widźiał, że ſię y z dźikich kniei, śiedmiogłowa w przepaść rzućiłá Hydra; *ut primum Veſtros Cāpos Provincia vidit, deſijt hoſtiles confeſtim horrere dracones. Parem Patribus* poſtáwiły ná nogách J. W. Woiewodę, RycerskoHeroiczne czyny, *Splēduit hicPatriæ turmis ac ipſe præfuit, ſceptra tenens galeas, gladios inſignia Martis.*Temu, *nec pietate*
Virgil. *fuit, nec bellô major & armis*, tu Posłem ná Seym walny, tu Deputatem w Areopagu Polskim ſtáwał, ktorego *juſtum &*
Horat. *tenacem propoſiti Virum*, ſądźił káżdy, tu Kommiſſoryalnych funkcyi w Radomiu, iák w Prześw: RADOMICKICH Domu, *Vir bonus & juſtus, lingvâq; & pectore verus*, tu inſze kōleſſa *ſtabilivit verbo*, z czego mu wrodzona ſortymentowałá ſzczęśliwośći Arężá honor, *perpetuas genuit vi gloria laudes, evexit nomen Pallas honore tuum*; eſtymacyą z klemencyi Páńskiey, nie pod kolorem, ále rygorem ſprawiedliwośći waro-
Lucanus. wał. *Juſtitiæ color rigidi ſervator honeſti.* Z inwencyi Auguſtá Ceſarzá, *victrix manus* záiecałá, gdy żeleſcem Oyczyſtey applikácyi nieprzyiaźny z śiebie zrzućiłá zámach, *cui dextra, negavit dexteram.* Z nog ſpadły iednym zámachem y Goliatowe łbice, iák tylko J. W. Woiewody, *dextera fecit virtutē*, ile, tá y dźiełem wielowładnych cnot, y wyſokim godnośći y chwały záſzczytem, Oyczyſte reprezentowałá brylanty, naywybornieyſze iák w polu Tuskulańskim zbierałá laury, wdźięczne z krwawych zasług składałá *coronamenta* temu,
Silius. ktory *feſtinata citus per campos ſigna movebat*; wſzędźie Rycersko-heroiczne ſtáczał czyny, *militiæ tulerat fortia ſigna ſuæ, atq; Magiſtratus & ſummos geſſit honores, juſtitia ingeniô, Religione, fide*; więc *in publicum* wydane *vindiciæ intaminatæ famæ*, w reſpektách Nayiaśnieyſzego Auguſtá II. *Qui unnâ non moriturus erat.* OdbieraWałeckie, Mośińskie &c. Stároſtwo, w krotce Kaſztelanią Poznańską, potym tychże Prześ:

Wo-

WoiewoctW GornoWielkoPolskich, *Primum Patriæ Caput.* Stáwa y ná pierwszey facyacie Honorow, że czytáć kâżdy może; *hunc favor ad magnos Regis provexit honores, & primü Patriæ fecerat esse caput.* Nie byłá żadna Koronna funkcya, ktoreyby nie talentował J. W. Woiewodá, ze wszystkich *felix qui pietate sacros mercatur honores, non donis, precibus, sãgvine & obsequijs,* w rodzoney będąc zelozyi, *pro Deo* żwawey obserwy, *pro Rege*, żarliwey manutenencyi, *pro Lege*, żeby áni *iota prætereat,* cáłości Praw y swobod wolnego Narodu, ktorego bespiecznie *asyllum* w nieprzełomaney *in æquitate* życzliwości, *unum velle & nolle*; bo wiedźiał, iż zdobi honor przyzwoity, ktory się z właśney cnoty, ná pierwsze záprasza mieysce; iáko Seneká w regułę żyćia położył Oktawiuszowi; *pulchrum est eminere inter illustros Viros, consulere Patriæ, parcere afflictis, cæde abstinere, tempus iræ dare, hæc virtus sũma, hâc Cœlum via.* Prześwietne doskonałośći, w nieskażytelne z Antenatow idą reputacye, ktorym wysokie cnoty, ná cáłość Oyczyźnie, sławą, męstwem, y zwyćięstwy, ażardowane wiekuiący regestruią komput, dáią *homagium*; Uznáć mi przychodźi, iák *Sacram Themidis Aram*, J. W. Woiewodę skoncentrowanych dobroći, z regestrowanych czynow, ktore mu się w wierney obligacyi *in seriam ætatem* zápisowały, sprzysięgały, y ná dowod nieśmiertelnych zasług dystyngwowanym, nád inszych chwaliły ięzykiem: *Magne Senator Princeps, & gloria mundi, cui natura suum contulit omne decus;* ták, iż o sobie mowić może JaśnieW. Woiewodá: *Concilient alijs stirps munera Pallas honores, unica mihi virtus, hoc decus exhibuit.* W tym Prześw: RADOMICKICH POLU, stáwa mężna y odważna Heroina, J. W. Imć Pani LUDOWIKA z Gaiewskich RADOMICKA, Woiewodźina Poznańska, Wałecka, Mośińska &c. Stárośćina, *accinxit fortitudine lumbos roboravit brachium,* ktorey, że Prześw: Gaiewskich Domu, teraz zámilczę czynow, o niey sámey podobną Astrei Niebieskiey, w kurśie żyćia remonstruię *faciẽ, gloria fusa probi, quam nec ventura silebunt;* Niebieskie to w Tey Pani ákcye, czyny świątobliwe, ktore choć przy tym záćmieniu śmiertelnym, iaśnieią iednák ná Sarmackim Horyzonćie, *collucere faces, jam fervere littora flammis, & ignibus atria fumant*; y sam Oyczysty Ostoia, wrodzonych dodaie splendorow, świećí choć widać, że J. W. Woiewodźina, Pani dobroći, Heroiná łaskáwości, *suæ fructibus fortunæ,* Kośćiołow Dobrodźiká, ubo-

Janicius.

Claud.

Virg.

uboſtwá miłośierdźie, exemplarz ná potómne wieki; świe-
cą podźiś dźień, Białczá, Czernieiewa, Miłosławia, Obrzy-
cka, Kośćielne apparaty, kielichy, y inne doſtátnio zbogaco-
ne ozdoby, tu z włáſnych ſzat, inne z kupna bogatey mate-
ryi, *ornatam gemmis ſtare videre Trionam!* Judytę mężną pa-
negyryzowały czyny, *Mulier fortis, & invicta Judith*; mię-
dzy chwalebnemi zinwentowaney sławy czynami, J.W.Wo-
iewodźinę, zupełniey Oyczyſte zdobią *decora*, liczne poima-
Ovid. ney przyiaźnią z Niebem ſtánowią kolligacyą, *non procul à*
Phœbo plenô micat integra vultu, ktore ná większe poſągi, z
wypogodzonym czołem, paryeruią Prześw: Domowi GAJE-
WSKICH z honorem, ták, że *per Appiæ dotem*, Oyczyſtą nád
wſzyſtkie celuie godnośćią, wnośi policyi pierwſzą eſtyma-
cyą, z mężnych y odważnych tryumfuie zasług, *Mulier for-*
tis, & invicta Judith. Co inny u Prowerbialiſty P. ſzukano
Niewiaſty; *Mulierem fortem quis inveniet?* Tę ia znayduię J.
W.Woiewodźinę, prawdźiwie mężną y odważną, w ktorey
Claud. *ferrea Martis forma nitet*, w rezolutnym reſentymenćie o ſo-
bie ſámey: álbowiem, gdy iuż *ſimilis formæ omnium*, czuła
ſię być w krotce podobną, ták rezonowałá: marne ćiało, de-
likatno wypieſzczona zgnielizno, czas ći przyſzedł w to z cze-
Virg. goś poſzłá, obroćić ſię, *fata vocant conditq; natantia lumina*
ſomnus. O! świętey rezolucyi ákćie! o męſtwo ták świątobli-
wey Heroiny! błogosławiona generozyo! To dalſzego życia
nie uwiodła fortuná? nie prośiły tálentá? nie záſtąpiłá *clara*
Dijs ſoboles? żalem śćiśniona, myśląc ſobie, álboż ſię ieſzcze
nádemną wyroki Boskie nie ſpełniły; żalći mi umierać, poki,
po przyſpoſobioney fortunie, ukochaną konſolácyą moię, te-
Virgil. raż ośierоćiałą nie rozporządzę! *qui me prælarâ ſtirpe Deorũ,*
uno eodemq; tulit partu: Niczym ſię nie uwiodła J.W.Woiewo-
dźina, podlegaiąc wyrocznemu Bogá ſtátutowi, *ſtatutum eſt*
omnibus mori, ſzczerze ſię rezolwuiąc, *ſic Dijs placuere*, dług
wypłáćić śmiertelnośći; te y inſze heroiczne dźiełá, w nie-
zgasłey pámięći iſtny abrys J.W. Woiewodźiny konſerwuią,
Ovid. á do Korony Niebieskiey tym prędzey promowuią; *hæc tibi*
ſemper erunt imis infixa medullis. Stáwa mi *meriti tãti Æneaſq;*
Horat. *oculi ſemper*, w Tym Prześw: POLU J.W. Imć Pan JOZEF
Hrabia z Rádomicka RADOMICKI, Woiewodźic Poznański,
Odalanowski &c. Stároſtá, iáko *Vir Nobilis*, iuż Domu Tego
Franc Pe- Prześw: iedyny Fenix, *Infans formoſus ſolamen dulce Parentũ,*
trarch, ktory lubo *accinxit fortitudine lumbos, roborawit brachium*, ie-
dnák.

ednákże *fatorum, digna sub terras ivit imago*, ile; że śmierć zíadłey tyrannii, zárowno wszystkie śmiertelną otwiera do grobu szybę, *Mixta senum ac juvenũ, densantur funera.* Wrożyły sobie potomne spezy, *quis putas erit? major*: w Oyczyźnie godnośćią, u wszystkich estymacyą miał mieć J. W. Stárostá, Oyczyste sobie otwieraiąc POLE. *Pax mihi aratra tulit, mars me vocabat ad arma, semper eques, nunc sum sordida massa soli*; iednákże, godźi mi się *cujus etiam post fata, fama superstes*, heroiczne *recte facta* ogłośić J. W. Stárosty, ktory iáko *à Superis ortæ nobilitatis opus*, tak z kolligacone z Prześw: Domem GAJEWSKICH reassumował przymierze, *Nobilior sacræ sangvine Matris erat*, iákoż *felici tyrocinió*, wrodzoney ubostwá miłośći, y dobroći, *non extra commentum* wyprowadzam procesś *meritoriè*, iż káżdemu Pan dobry, miłośierny, sprawiedliwy, kochaiący, *Viva imago virtutum, non deerat à forma Parentum.* Ten iák domowe świątnice, rátował y insze Kośćioły, ták mi zeznáie prawdę, w Stárostwie Odalanowskim S. Marćina Kośćioł, ktory z fundamentu, *forti gratiarum manũ*, wystáwił, á do Bazyliki S. Barbary *pixidẽ ad Venerabile* w grono winne, *in propinationẽ salutis suæ* ofiarował, y innemi zbogáćił apparaty. Horat. Idem. Ovid. Idem.

Jeszcze *pia signa & certamina dextræ in campis* stoią, Rycersko heroiczne czyny J. W. Starosty, z ktorego *& clypei, galeæq; pendent, & martia signa virorum*, záwsze gotowe będąc ná obronę Oyczyźnie, od nieprzyiaźney impetycyi *clypeusq; trucem porrectus in hostem*, nie tylko w domowey Bellonie, dáią to zálecenie, *Vir fuit & tanta est animi constãtia, quantũ acer erat belloq; ferox ad vimq; paratus*, ále y cudzych kraiow zalecały *prognoses*, iáko Francuskie Liliety składały *fastigia*, nieśmiertelney chwały *trophæa*, wieczney sławy *ore publicó*, ták Páński wyniosły animusz, *floruerat primo, clarus pugnator in ævo*; tám przestrzegał honoru Páńskiego, przestrzegał reguły policyi dworskiey, żeby się kiedy nie ostrożnym sklopetaryuszem, niebacznym rezolutorem, dysobligowanym nie pokazał był w respektách u inszych parolistą; záwsze godnego Imienia piastuiąc *prognosim*, áby u wszystkich mogł był *multum valere*. Jakoż tá go *cordibus omnium insinuavit*, ná Seymie *electoralis campi*, przez J. O. Xćá Imći TEODORA *à Potok* POTOCKIEGO, Arcybiskupá Gnieźnieńskiego, Prymásá Korony, y W. X. L. kiedy *ex consensu omnium*, do wizyi Koron w Krákowie złożonych, był náznáczo- Silius. Statius. Claud. Ovid. Silius.

nym

nym Kommiſſarzem, *hoc piô motore exurgit in altû.* Przyznał to dźielnośći pod ſtátuą pierwſzego wolnośći Rrzymskiey Aſſertorá Seneká, iż w wielkiey potym iey potrzebie nápiſano: *O! utinam viveres.* Gdyby ćię J.W. Stároſto, ták prętko wyroczne Bogá dekretá z námi były nie rozdźieliły, *o! utinã viveres!* miałby ſię był lepiey świát náſz Polski, y z nas' káżdy przy Tobie; wiem, że ná ćię radaby byłá dłużey patrzałá Oyczyzna, y wTym Oyczyſtym POLU, *Marte & arte* widźiałá Káwalerá, Rycersko-heroiczne ryſowałá czyny; ále że z Chrześćiańskiego żyćia, śmierć ſobie *ex antecedente* wniosłá, prętką konſekwencyą, *abſtulit atra dies, & funerê merſit acerbô.* Jednák nie pogrzebłá wiadomych wſzyſtkim czynow, owſzem, *maius ab exequijs Nomen in ora venit*, godnie Ich z frekwencyi ſwoiey w POLU Oyczyſtym pod wolą Boską ſtánąwſzy, do Korony Niebieskiey pierwſzych, á z Ziemskiey oſtátnich zálecaią. *Vivant* Neo-Elektowie.

A tu iuż po wotuiących licznych cnot kompućie, po Rycersko-heroicznych czynow frekwencyi, przyſtąpmy do walecznych chwały, y sławy nieśmiertelney Familiantow; ſpytaymy ſię, iáko Elektorow *Regum*, ieſtże zgodá ná NeoElektow do Korony Niebieskiey; zgodá wykrzykuią wſzyſcy! Ci iáko *in vinculo confœderationis, ac ſacro ſanƈta Fide, & unione animorum, nullâ faƈtione privata*, ſtánąwſzy w Prześw: RADOMICKICH POLU, wotuią ná NeoElektow do Ko-
Eccl. 45. rony Niebieskiey, *ſub Fide, Honore, & conſcientia.* Co *ad placitum Deo*, tego rekommenduie Mędrzec P. do Korony Niebieskiey. *Dileƈtus Deo & hominibus, cujus memoria in benediƈtionibus eſt, elegit eum ex omni carne, & ſimilem fecit in gloria Sanƈtorum.* Doſyć ſię, znáć to dobrze, zásłużył ten Pretendēt Oyczyźnie, że oprocz inſzych prerogatyw, iuż laury źiem-
Tibius. skie składa ná głowę iego, *cui decorant Sanƈtas, florea ſerta comas.* Ma wſzędźie prym godny Parentelat, ktoremu Genealogiczna Domu chwałá, do pierwſzych honorow zbiera głoſy, ták godnego zaleca Kandydatá, ſadza ná tronie Koro-
Ovid. natá, *protinùs accedunt Charites, neƈtuntq; coronas.* Nie rownie z więkſzym ſerc ukontentowaniem, między nayprzednieyſzemi faworytami, tego honor potyka, ktorego, Przeświętney Familii nayprzednieyſze święcą, y świecą *ſerenitates*, uroczyſte adoracye, y Niebieskich Plánet odbiera, *Vidi Solē & Lunam adorare me*, kto z Bogiem y ludźmi iák iedno, *dileƈtus Deo & hominibus*, w dobrey żyie harmonii, *ſimilem illum fecit*

cit in gloria Sanctorum, & elegit ex omni carne, komu ſię ná iedno wſzyſcy zgadzaią. Lecz ktoż ſię bardźiey dygnitarską rownać możeParentelą, nád Prześw:Dom RADOMICKICH, *quis venerabilior ſangvis ? quæ major origo ?* ktorych eſtymowana y Niebu Prozapia, *par domus Cœli, Deorumq́ penates,* á naypierwey ZYZYMISKA Wodz wielki, Niezwyćiężonego Karolá Martella Krolá Rzymskiego, ktoremu zá heroiczne dźieła, y czyny Marſowe, po znieśionych Sáracenách w Roku P. 738, potym znowu w 970, Jemu y Sukceſſorom iego, ná záſzczyt ten drogi nádał Kleynot, naprzod w krwawym Polu białe, potym że doſtali mężnie Pola z nieprzyiaćielem, zá krwawe usługi w Polu białym czerwone wźięli, (iako świadczy *Bucellinus in Nucleo univerſalis hiſtoriæ*) ći potym Scytow, Ruſſow, Bulgarow, Turkow w tym Polu z honorem znośili, *explicuit legio, & campo ſtetit agmen aperto,* tryumfalne odnoſząc IO! *biſq́ triumphatas utroq́ ab littore gentes, vidit & evinctos, brachia capta, duces.* Z tych ieden po laurowym wieńcu, wźiął potym y Koronę Krolewską ná głowę, *nam data ſunt capiti genitalia ſerta,* ktory Synow maiąc czterech: *Pierwſzemu* imię Reinoldus, ten potym Longobardyi Xćiem zoſtał. *Drugi* Ratherius Hetruryi Xiążę. *Trzeći* Edvinus, przy ktorym ſię Rzymska zoſtała Koroná. *Czwarty* Sergius, ktory, gdy w tym Oyczyſtym POLU, licznych cnot zbierał kreſcencye chwały, y sławy záłożył *decora,* odmieniwſzy ſtan świecki w duchowny, *induit ignotas Deorum figuras,* naprzod Kardynalską odbiera godność, od Janá XVII. Papieżá w krotce, bo w lat śiedm po tymże Papieżu tron Piotrá S. y zwierzchność całego świátá, w ſwoim záſadza POLU, tymże Imieniem *Sergius IV. Papa* názwany, *hunc nobilium turba Quiritū, certavit tergeminis tollere honoribus* kreowany Roku 1009; lecz nie długo *fatorum malignitas,* w tym POLU z tryangułem, ták świętey głowie pozwoliłá koczowáć, bo Roku czwartego panowania, mrok śmiertelny náchyliwſzy, *quoniam adveſperaſcit & inclinata eſt jam dies,* nocowáć kazałá Roku 1013. *Abſtulit clarum cita mors Achillem,* ktorego do tych czás Oyczyſte Peliony, y wrodzone Nimfy łzami oblewaią, *Nunc & amara dies, & noctis amarior umbra eſt, omnia nam triſti tempora felle madent.* Z Edwina záś Krolá Rzymskiego, iáko *ſangvine Regum domus, cuditq́ vultus Majorum.* Wido y Lampertus ſukceſſyonalnym prawem Krolowie, Nayiaśnieyſzego Domu Auſtryackiego Koron, Francuskich Liliiow *per nexū ſangvinis*

Silius. Ovid. Horat. Tibius. Statius.

nis berło Władzcow, tym Kleynotem złączyli ſobie, z nich potym *Principes S. Romani Imperij*, powſtali POCHNEROWIE, o ktorych ſtarożytne dźieie: iż Juliuſz POCHNER w Roku 1217. od Ferdynandá Królá Hiſzpańskiego, *ArchiDux Britanniæ* denominowany; Rodzony iego Gwilhelmus POCHNER do Auſtryi przenioſszy zwyćięskie laury, tám y Imię zoſtáwił, iáko *clarum trahens à Stirpe Regum Nomen.* Od tego Jan POCHNER, iák wyſokich cnot Pan, *Dominus virtutum*, ták arcy-godnych czynow, *cujus teſtimonia credibilia facta ſunt nimis* Polski náſzey kraie utalentował Roku 1281. chwałá, y ozdoba Korony, *grãde decus columenq; Regni.* Od ktoregoKOTWICOWIE, RADOMICCY, Honoryuſzámi zoſtáli, w bogaćie bez uſtanney chwały y sławy zoſtáią. *proximos illis certum occupavit Pallas honores.* Czytay kto chceſz, *lectos & eligendos Viros*, wielkich zasług *præmia*, godnych tytułowimiona, eminencyi Oyczyſtych záſzczytow, *in realitate* ná tym placu krwawym kawalerskiey inweſtytury Hektorow, *Hi magnates ſunt Familiarum & Ingeniorum, & ſcientiarũ Capitolii.*

Silius.

Horat.

Doświadczoney w tym Prześwi: POLU eſtymacyi, ſtáwa J. O. Xżę ANDRZEY z Rádomická RADOMICKI, Arcy-Biskup Gnieźnieński, Prymas Kroleſtwá náſzego, ktorego *prima faſtigia* Monarſze, *ad Tyaras* rekommendowały *benevolentiæ*, podawały w Oyczyſtym POLU Kandydatá, wielkiego w tey awanturze z inwentowaną sławą praktykowały Elektá, *ſecundùm cor Dei.* Ten w ſwoim Prześwi: POLU, ułożył Herbowney náſzey Korony Polski gniazdo, żeby *tanquàm in ſacrario libertatis*, wdźięczną z potomnych Domu Tego miał *perpetuitatem.* Ten w Senaćie ſtáro Polskiey prawdy o Bogá honor zelozyą, ku Maieſtatowi wiernośćią, zá prawa konſtytucye doświadczony Státyſtá, na Schizmatyckie, Heretyckie; y złey wiary ſtátutá piorunuiący Perikles, *Audax Gigãtum, obvias ferens manus*, áby tylko, *Sanguine Chriſti redemptum, nomen ad aſtra ferat*, ktorego w błachym reſentymenćie, lubo doskonale, z winney ſubjekcyi moiey okryślić nie mogę, *non ego ſum ſatis ad tantæ præconia laudis*, iednakże z życzliwey propenſyi, *ſcando ſuper titulos, & Avitæ laudis honores.*

Seneca.

Catullus.

Lucanus.

Nie mogę zápomnieć Pomorskiey Katedry, o ktorey teraz, lubo y pamięći niemaſz, *nec venit in mentem poſt ſacra jugalia Deus*, ktorą J. W. Imć X. HIERONIM z Rádomická RADOMICKI, Biskup Pomorski, *tantis cumulavit beneficijs, magnificavit opibus, & tanquàm ſponſam ſuam decoravit coronã.*

Catullus.

Ten

Ten iáko *Nobilis & fama multis memoratus in oris:* Rzeczypospolitey, ftátecznie dawfzy rękę, dotrzymał w punkćie tyle razy po Seymach walnych słowa, po rożnych expedycyach, ablegacyach Imienia z awantażem, Polskiey u wfzyftkich reputácyi, ktorą z godnośći fwoiey, iáko z naywyżfzego Konfulatu Rzymskiego fzarzą regalizowany, potomnym wiekom dowodnie experymentował, *famâ fuper æthera notus.* Propertius. Virgil.

Stáwa *in occurfum tanti Nominis,* ná Przemyskiey Katedrze, J. W. X. ANDRZEY z Rádomicka RADOMICKI, Biskup Przemyski, w rowny komput, ná fwobodne chwalebnych Tego Prześw: Domu czynow ozdoby, mężnie, fzczerze, y wiernie, z ukontentowaniem ták Senatu, Stanu Rycerskiego, iáko też y Pafterskiey funkcyi, ktorą piaftował, *attribuitq́ fuas formas, fua Nomina fignis.* Ten *penes fecures, ulteriores fafces,* do ktorych go náturá, Dom, y zasługi wygurowały, ták z dewinkowaney wdźięczności w przedniey-fzych Parentelách, wyżfzą fortymentował fobie preeminencyą, godnieyfze skarbił funkcye, ftwarzał przyzwoite urodzeniu fwemu władzy; w Pafterskiey záś funkcyi, znał każdy *vocem ejus,* bo fię ftárożytnym zwyczaiem, wfzelkiey dobroći odzywał do nich, *ego fum Paftor bonus, do animam meã pro ovibus meis,* tyle razy zá nie fię opponuiąc, Schizmie, Lutrom, Kalwinom, *Cõfcius, audaces facti removit inimicos.* Przeftrzegał záwfze powierzonych fobie od Bogá owieczek; wiedząc, iż *incuftoditum captat ovile lupus,* żeby fię ktora piekielnemu Cerberowi nie doftałá ná zęby, obmyślał dla nich w Prześw: fwoim POLU zyzną pafzą, *& corpus fed plus animã, verbo & exemplo nutrivit,* zá co mu, *noftra per immenfas ibũt præconia gentes.* A że Ten Dom Prześw: RADOMICKICH *utroq́ diadematis nexu,* nie tylko Duchowney *in Ordine* w Przeświętney Koronie, ále też y świeckiey fakryfikował fię usłudze, godźi fię tedy *aram immortalis famæ,* ná tym Prześw: POLU wyftáwić J. W. Imći Paná MIKOŁAIA Hrabi z Rádomická RADOMICKIEGO, Koniufzego Koronnego, ktory zá Zygmuntá I. utarczne woyny z nieprzyiaćielem odprawił koncertacye, *latos implevit fangvine campos.* Ten, iáko *pietate infignis & armis,* zwyćiężał *Scipiadas, Metellofq́ & genus fatale Camillos.* Widźieć było Kawalerá w POLU J. W. STANISŁAWA Hrabi z Rádomiká RADOMICKIEGO, Woiewodę Mazowieckiego, iáko *in promovendo bono Patriæ,* wrodzoną zelozyą, y wałne ażardował życie, *aut mori aut pati,* Manil. Joan, 10. Boëtius. Virg. Ovid. Ovid. Claud.

 áby

áby tylko, *pax interna*, ktorego ſobie życzyłá Polská w wielkim, owych czáſow będąc zámieſzaniu, *vigeat ſpeciali gratiâ Dei*, ták ſobie po tylu expedycyach woiennych, kawalerską krwią záfarbował Senatorską Purpurę, wiele kroć razy Regimentarz y Wodz Generalny, *tela omnia ſolus*, zá Stefaná Batorego, że do tych czás, y wſchodnia Niebios farbuie ſię Jutrzenká, *purpureus fieri cùm primùm aurora movetur.* Ten z trzynaſtą Posłámi do Francyi, po Henryká Walezyuſzá wysłany, ſam prawie koronę ná głowę iego włożył, *poſuit in nitida, laurea ſerta coma.* Tenże Krol w śiodmym mieśiącu panowánia tronu Francuskiego, *uſurpator* wroćił ſię *ad propria*; ktoremu znowu powtorne J. W. Woiewodá oddawał *homagium*, Posłem od całey Rzeczypoſp: będąc, powrotu do Korony Polskiey życzył, á gdy wyperſwadowáć nie mogł, chwalebnych Pan czynow, do nieśmiertelnego Królá Bogá poſzedł po koronę.

Horat.

Virg.

Ovid.

Godźi ſię wſpomnieć J. W. HIERONIMA Hrabi z Rádomicka RADOMICKIEGO, Woiewodę Inowrocławskiego, Dźiáda J. W. Woiewody, ktory zá Zygmuntá III. Moskwę pod Smoleńskiem, Machometańskie, Taurykańskie potencye pod Choćimem mężnie zwyćiężał, *ſanguineaq; manû crepitantia contulit arma*, nie polityką świátowych mowcow, wieczyſte záſłużył ſobie poſągi, *mille clypei pendent ex eo, gemmæ vertuntur in ſcuta*, áby Senatorskie ośiadł krzesło. *Illi munere, bene facta canunt debere ſalutem*, zoſtáwił Imię we dwoch godnych Synách J. W. MARCINIE Hrabi z Rádomická RADOMICKIM, Stároście Wſchowskim, ktory w Przeświętney Náwie OPALINSKICH ná morzu świátá, *mundus mare*, przez Małżeński obowiązek, kiedy ſobie pomyślney życzył żeglugi, *morte præoccupatus*, iednák z zasłużonych czynow, y wrodzonych cnot, iáko *ſanctuarij gazophilacium*, w skarbie Bogá zoſtał, *ſatis aurô dives & oſtrô conſpicuus.* W drugim J. W. KAZIMIERZU Hrabi z Rádomická RADOMICKIM, Káſztelanie Kaliskim (Ten był Oyćiec J. W. Woiewody) ktory y ná Marſowym placu, potomnym czáſom dał z śiebie przykład, *in certamine militavit non ſinè gloria*, w Senaćie radą, byſtroſzybkiey przezorności, *ſolida oracula* składał. Ten w Wiedeńskiey expedycyi z Nayiaśn: Janem III. *cum terrore gentium*, dwoy-głowiſtego Orłá, mężnie, y odważnie bronił, *maximo! rerum felix, tutela ſaluſq;.* Oyczyznę *in Sacroſancta Fide* zmocnił, ſtruchlałe ſercá ożywił, ſwobodney Auſtryi, y Koronie Pol-

Mart.

Catullus.

Statius.

Mart.

Polskiey ziednawszy pokoy, *dissociata locis concordi pace ligavit*, tákich day Boże więcey Koronie nászey, *da tales plures terra Polona duces, ut sint pro Patriaq; sui Regisq; salute, bella movere sciant, bella movere velint*, ktorych *consimiles* Lacedemonczykom wraz ná plac y z placu krwawe głośiły *vestigia, exemplo Lacedæmonum non mœnia, verùm scuto opponebant scuta virumq; viris*. Sprowadźił w Oyczyste POLE ná obfitą paszą Prześw: Brochwicá J. W. OSSOWSKICH, przez dożywotnie kontrakty, *talia connubia & tales celebrent Hymenæos*. J. W. ZOFIĄ z Ossowskich *primi voti decus & copia junctis*, rowną *in æqualitate* Domu Prześw: OSSOWSKICH Heroinę, w pożyćiu sercá-łowną Junonę, ktora w godnych Synách y Corach, ośmio czworne odebrałá Bogá błogosłáwieństwo, *illinc concepit Cœlesti Numine prolem*. Pierwszy STEFAN RADOMICKI, nie długim żyćia powabem, w Oyczystym buiaiąc sobie POLU, w prętce przeniosł się do Raiu, *me his tam citò occumbere Campis*. Drugi J. W. MACIEY Hrabia z Rádomická RADOMICKI, Woiewodá Poznański, Generał Wielkopolski, *in omni subsellio Senator*. Ten w publicznych Senatu radách, Prześw: Woiewodztw Wielko-Polskich, zászczyt, y ozdoba, *qui quamquàm clarus ubiq;*, złączywszy z sobą Imienia zacność J. W. ZALESKICH sprowadźił dnieiącą południowych splendorow J. W. LUDOWIKĘ z Zaleskich *in sociam vitæ*, áby się *per nexum sangvinis*, w licznieyszym kompućie ná tę pokazał elekcyą, stánął *in frequētia* arcy godnych czynow, wotował *per liberum veto*, ná godnych Korony Niebieskiey konkurrentow. *Faciendo concursum*, przybywa J. W. ANDRZEY ALEXANDER Hrabia z Rádomická RADOMICKI, Woiewodá Poznański, *sangvinē avito Nobilis*, w Rzeczypospol: známienity Honorem, godnośćią w Senáćie wrodzony Pan tytułow, *Ipse est eximiæ laudis honore Comes*, ktorego z obserwą y estymacyą, godne należy wyznáć Imię, *scire tuum nihil est, nisi te scire, hoc sciat alter, at pulchrum est digito monstrari & dicere hic est*. Ten widząc *Natum quem regnare Deus per sæcula fecit*, złożył Senatorską Purpurę, áby w niey widźiał *Nobile germen suum*, J. W. JANA Hrabi z Rádomická RADOMICKIEGO, Woiewodę Inowrocławskiego, Generałá WielkoPolskiego, z J. W. Imći Pani FRANCISZKI z Czarnkowskich Mátki dobroći, Pani łáskawośći, ktora iák Xiążęce Mitry, ták Krolewskie *diademata*, w Prześw: Domu swoim prezentuie Nayiaśn: MARYĄ ANNĘ Krolową Francuską,

Ovid.

Virgil.

Juven.

Virg.

Ovid.

Lucanus.

Ovid.

Juven.

ćuską, dźiś fzczęśliwie ná Trónie panuiącą, z J. W. ZOFII z Czarnkowskich Opalińskiey, Kaſztelanowy Poznańskiey Babki; á przez Nayiaśnieyſzą KATARZYNĘ z Opalińskich LESZCZYNSKĄ, z Maćierzyſtych ná świát wydana wnętrznośći, *Alma Parens genuit Reginam Præſide rerum.* Tu bliskim

Ovid. związkiem z kolligacone Monarchow w Nayiaśnieyſzym LUDWIKU XV. Krolu Francuskim, ſzczęśliwie panuiącym *ſerenitates*, południowym záwſze ſplendorem; iáko *per nexum*

Idem. *ornatæ torquibus aræ* biorą. Tu ukleynocony Nałęcz Prześw: Czarnkowskich, ieſzcze od Nayiaśniey: PIASTA Monarchy Polskiego, w zacnych Antenatách Tronowi záręczył ſię náſzemu. Tu z Prześw: Opalińskich Náwy, do brzegu záwinął *theſaurus gratiarū*, o ktorym dobrze Prześ: LESZCZYNSKICH myślił Wieniawa, áby ſię *in Coronâ* Prześw: Korony náſzey, w Francuskim lokował Liliećie. Tu *ab origine* Kroleſtwá naypierwſze w ſobie zámyka Familie, *Wiśniowieckich, Oſtrogſkich, Potokich, Lubomierſkich, Radźiwiłłow, Sanguſzkow, Czartoryſkich, Záſławſkich, Jabłonowſkich, Sieniawſkich, Donhoffow, Sapiechow, Koſtkow, Tarłow, Poćieiow, Koniecpolſkich, Odrowazow,*

Catul. y innych nieźliczonych, *candet ebur ſolijs, tota Domus gaudet Regali ſplendidâ gaza.*

Secundo záś *voto ad perennem in terris & in Cœlis famam*, w niezámierzonym przećiągu żyćiá, złączył Prześw: Drogosławá J. W. Bukowieckich, biorąc z niego *in metam Honorū & centrum votorum*, J. W. Imć Panią ZOFIĄ z Bukowieckich, z ktorey *ſacratum famæ germen* J. W. WŁADYSŁAW w sławę był wyrosł Koronie, Wałeckie, Mośińskie &c. wźiąwſzy Stároſtwá, Kaſztelanią Poznańską, zoſtał potym y Woiewodą Poznańskim, áż dźiś przy tey áktualney śmiertelnośći ſcenie, w oczách náſzych leży, *deſcendunt campi*; iednakże *per tot ducta Civium*, z chwalebnych czynow, w Oyczyſtym powſtaie POLU, y do Korony Niebieskiey *unà cum prole beata*, z J. W. IOZEFEM Hrabią z Rádomická RADOMICKIM, Odalanowskim &c. Stároſtą, ukochanym Synem ſwoim, ná tey elekcyi prośi o iedność, prośi o zgodę. Przybywáią tego miłe w żyćiu Sioſtry, drugiego nayukochańſze Ciotki, I. W. z Rádomickich SZOŁDRSKA, Kaſztelanowa Biechowska, áby ſię z gromadno-licznym zkolligaconey Familii pokazáłá komputem, I. W. SZOŁDRSKICH, *in utroq̃ ſubſellio* Senatorach, Biskupach, Miniſtrách; iáko y dźiś prezentuie ukochanego Syná ſwego, I. W. Imći Paná LUDWIKA SZOŁDR-

SKIE-

SKIEGO, Woiewodę Inowrocławskiego, Generałá Wielko-Polskiego, *Cor Regium, Procerem consiliorum, Orbis Sarmatici gloriam*, y innych przyzwoitych Domowi Prześw: SZOŁDR-SKICH, *in decorem* przymiotow, ktore się y w I. W. Imci P. SZOŁDRSKIM, Staroście Łęczyckim, iáko w Wnuku talentuią. Druga I. W. Imć Pani ANNA z Radomicka GARCZYN-SKA, Chorążyna Poznanska, w frekwencyi zkolligowanego Domu Garczynskich wotuie, o głos wszystkich prosi, aby *nemine contradicente* poszedł ukochany Brat do Korony Niebieskiey. Nie nowina *cum primis Principibus* Prześw: ZŁO-TNICKIM *Marte & arte statuere Viros*, áby z krzesłowych Antenatow, y z Starozytney Familii, choc nie do ziemskiey, ale do Niebieskiey promowowali Korony, iákoż y teraz *immedunt locum seriis, & fronde coronant* J. W RADOMICKICH Virgil.
A co w sercu, to y w uściech, iáko ukochana Matká, rada zawsze widzieć Syna w Honorze, sławie &c. tak dziś J. W. z Bukowieckich RADOMICKA, Oyczysty *Drogosław* przydáie do sławy Nco Elektom. Spiesźy czym predzey, aby się nie opoźniła w czáśie na tę elekcyą J. W. Imc Pani DORO-TA z Broniłow, *primi voti* RADOMICKA, Woiewodzina Inowrocławska, Generałowa Wielko-Polska, *2di voti* JABŁO NOWSKA, Woiewodzina Rawska, z ukochanemi Corami swemi, J. W. FRANCISZKĄ z Radomickich SZOŁDRSKĄ, Starościną Łęczycką. J. W. Imć Panią ANNĄ z Radomickich DZIAŁYNSKĄ, Starościną Nakielską, iáko *cognatô sanguine*, proszą *ut sit Regium Illorum Nomen*. Daie na szczęśliwą do tey Auson.
korony drogę krzyzyk Prześw: POTOCKICH *Pilawa ne sacra, jam, non pulverulenta via est*, poddaią się *in succursum famæ* Prześw: PONINSKICH, RADZEWSKICH, MOSZYN-SKICH *Łodzie*, áby *in promontorio bonæ spei*, utamować impetyczne niezgody, *liberum veto* ntrzymać. Prosi Boga, ku Niebu wyciągnąwszy ręce Prześw: PRZYIEMSKICH *Rawicz*, áby *confirmet Deus, quod operatus est in nobis, & cuncta nostra oratio, & operatio à Te semper incipiat, & per Te cœpta finiatur*. Stawaią w liczney frekwencyi na tę elekcyą w Oyczystym POLU Prześw: RADOMICKICH pod wolą Boską godne Imioná, *Leśczyńskich, Czarnkowskich, Opalińskich, Zamoyskich, Grzymułtowskich, Szołdrskich, Garczyńskich, Bukowieckich, Złotnickich, Zaleskich, Ponińskich, Radzewskich, Mosżyńskich, Kozmińskich, Ossowskich, Raczyńskich, Przyiemskich, Kozrażewskich, Osolińskich, Sokolnickich, Modliboskich, Łubińskich, Grab-* Virgil.

K *skich*

ſkich, *Działyńſkich*, *Broniſʒow*, *Niegolewſkich*, *Mielzyńſkich*, *Brezow*, *Olewińſkich*, *Sobockich*, *Gorzyńſkich*, *Niemoiewſkich*, *Zychlińſkich*, *Hunrugow*, *Kornatowſkich*, *Latalſkich*, *&c.* *&c.* y inne tyśiączne *Numina Cæli*, iáko w tym Domu Prześ: RADO-
Ovid. MICKICH záwarte, *omne cum tot ſideribus Cœlum requievit in illo*, wotuią, o nominacyą proſzą, ábym Ich, iáko oſtátnich z źiemskiey, á pierwſzych do Niebieskiey wykrzyknął Korony.

Przybywa dość liczny ſzereg wzgromadney frekwencyi Domu Prześ: GAJEWSKICH, do teyże Korony Niebieskiey zálecaiąc J. W. Imć Panią LUDOWIKĘ z Gaiewskich RADOMICKĄ, Woiewodźinę Poznańską, Wałecką, Mośińską &c. Stárośćiną, ktorą Prześw: *Oſtoiá*, ieſzcze od S. Baltazárá Królá, przy wſchodźie w wrotách honoru y sławy ſtáwia,
Virgil. *jam nimium gaudet popularibus auris*, iák tylko Czech y Lech *primordia*, Państw ſwoich, y tego Kroleſtwá w rządách zákładali, iuż ten Prześw: *Oſtoia*, *ſucceſſivè* od pomienionego S. Baltazárá, záczął wrodzonych ſplendorow dodawáć, *y ad ſubita belli*, płytkiego dobywáć mieczá; przypatrz ſię temu káżdy, á przyznaſz, *cerne crucem medio lunarum quæ ſita fulget*, *dic domus hæc tangit nobilitate Polum.* Niżeli naywyżſze Jowiſzá rządy ſwoię moc miały, y potęgę, iuż dnieiący z Niebios
Ovid. źiemi Ten Prześw: *Oſtoia* panował, *ante Jovem genitum terras habitaſſe feruntur*, *Arcades & Lunâ*, *gens prior illa fuit*, iákoż pierwſzy *Oſtoia* Korony náſzey, przednio-godny był Ka-
Virgil. waler, ktorego *inſignem famâ & felicibûs armis* wſpomina Okolski, iż Ten dla mężney, y odważney generozyi, gromiąc nieprzyiaźne impetycye, iák drugi Jozue, *ſol ſta ne moveare*, ták ten zátrzymał mieśiącá, á maiąc iuż ten kleynot ſobie dany przedtym ieden Mieśiąc, przydał mu drugi Bolesław Smiały, w pośrzodku płytki bułat, *ferreus hic gladius*, *lunæ fulgore coruſcans.* Ci potym *Comites de* Jabłeczna & Poniecz názwani, od ktorych *Styborius Oſtoia*, *hæres in Glew*, *in*
Claud. *Sago*, & *Togâ* Oyczyźnie, *ſpolijs armiſq́ exultat avitis.* Drugi *Styborius Oſtoia de* Radźimino Archidyakon Płocki, w krotce *ornavit dignum corona caput*, świętną Katedry Płockiey, zá Semowitá Xćiá Mazowieckiego Infułą. Spieſzy *protinus ad*
Ovid. *Patrios ſua fert veſtigia vultus*, *Dux Tranſilvaniæ* Styborius trzeći, iáko *armatus virtutibus*, *loricatus factis*, ziadłego Gradywa tłumiąc pozary, áby wywartą Wezuwiuſzá zátkał pa-
Ovid. ſzczekę, *diruta Marte ſuô*, *Lyrnoſia mœnia vidit.* Od tych I. W. GAIEWSCY *Oſtoitowie*, ktorych *per ſceptra & coronas* iáko

Re-

Regale genui, lubo nie wywodzę, zámilczeć iednák trudno, co Ich *ætas noſtra vidit & adoravit.* Pierwſzy J.W. Imć Pan WOYCIECH GAJEWSKI, KaſztelanRogoźiński (Dźiad był J.W. Woiewodźiny) ktory iáko *Patriæ ad commoda natus, & ad tanti Nominis gloriam*, ták w Senatorskiey Purpurze *boni publici amore maximus, conſilióq; maior*, podobny *in ordine* zasług Juliuſzowi Ceſarzowi, *quem marteTogâq; præcipuum, properatq; gloria rerum in ſidus vertere novum Stellamq; comantem*, złączywſzy ſobie *per connubium Hymenæum*, J.W. APOLLINARĘ OPALINSKĄ, J.W. JANA OPALINSKIEGO, Woiewody Poznańskiego Corę, z nią *prolem Cœlo beatam*, J.W. ŁUKASZA w Kaſztelanii Sąteckiey Oyczyźnie, *fecit eſſe verendum.* Drugi J. W. Imć Pan FRANCISZEK GAJEWSKI, Kaſztelanic Rogoźiński, (Oyćiec był J. W. Woiewodźiny) ktorego *utriuſq; virtutis felicem fecit natura*, przez heroiczne dźiełá, y wrodzone dobroći, iáko go z ſekretu wydáią, choć *ab ignoto Benefactore* ofiarowane, to náſzym, to WW. OO. Reformatom rożnych Konwentow obfite largicye, *quod enim ex minimis meis feciſtis, mihi feciſtis*, uboſtwá prawdźiwy *Pater pauperum, & orphanorum.* Zeznáie to y wBiałczy wſpaniała Bazyliká, z fundamentow wyſtáwiona, apparatami, y innemi ozdobami zbogacona. Ten *arctiſſimô fœdere novum ad ſcivit ſangvinem*, Prześw: Domu CIELECKICH, ZARĘBE, záręczywſzy ſobie *in ſociam vitæ* J.W. Imć Panią CIELECKA, *cui ſuus honor, & ſuum pretium*, zkolligaconey Familii waloru dodáie. Tá *primâ vittâ* powiwſzy J.W. LUDOWIKĘ, podáłá ią *in coronam viri* J.W. Imći Pánu Woiewodźie Poznańskiemu. Trzeći był J.W. ANTONI GAIEWSKI, Kaſztelanic Rogoźiński, ktory *mundû arbitratus*, przyiął Oycá S. Franćiſzká Habit w Prowincyi náſzey WiêlkoPolskiey, *meritis & virtutibûs clarus*, tyle razy *Conventuû Superior*, potym y *Diffinitor Provinciæ actualis*, ten, iáko *fax mentis honeſtæ*, zátáić ſię pod korcem nie mogł, *nemo accendit lucernam, & ſub modio ponit, ſed ſuper candelabrum ut luceat omnibus, qui in domo ſunt*, miał konferowaną Suffragánią Poznańską od J.W. Imći X. Wierzbowskiego, Biskupá Poznańskiego, ále zádoſyć pierwſzey czyniąc wokacyi, podźiękował. Stáwá y Stryieczno-rodzony J.W. Imć Pan Franćiſzek GAIEWSKI, Kaſztelan Kowalski, Stároſtá Kośćiański, ktorego iáko *excelſæ mentis dotes*, ták *diverſa pullulant decora, ſaluti publicæ in Caſtris Heros, in armis Gradivus, in Domo Vir, Conſilio Senator*, Ten *connubiali nexu*, złą-

Florus.

złączywszy sobie Prześw: Choińskich Abdank, ále z WIKTORYĄ J. W. Imć Panią Choińską, z J. W. Imći Pani Maryanny Szołdrskiey, Kasztelanicowy Biechowskiey, zostawił *ingentes virtutes*, áby się na tey godnie popisali elekcyi, w J. W. Imći Panu Antonim GAJEWSKIM, Stáróście Kościańskim, *utrumque morum, prudentiâ, & aestimatis virtûs, Comes praemiorum, annorumque Heros;* ktoremu daley, *beatius Caelicolae indulgeant avitos honores.* Wdrugim J. W. Rafale GAJEWSKIM, Kasztelanicu Kowalskim, Rycersko heroiczney generozyi powabie, wrodzonych cnot Parentelne Prześw: Domu w sobie zawiera
Silius. talentá, *universos meretur amores, & rapit orbis delicias, geminandae famae Tito.* W trzecim J. W. Imći Panu Andrzeiu GA-
Virgil. JEWSKIM, Kasztelanicu Kowalskim, *& membra decora juventae*, upodobane wszytkim krasnolice, *purpureo signatus flore*,
Claud.
Ovid. dalszey spodziewać się każą Domowi chwały, *ingenio laudes uberiore canent.* Ci tedy wszyscy *pro bono Patriae Caelestis*, & *pro decore gentis in vinculo Confaederationis, & unione animorũ*, w tym Oyczystym RADOMICKICH stoią POLU pod wolą Bożą, áby godnych Korony Niebieskiey wykrzyknęli Kandydatow. Dążą y inni *perennis gloriae*, Domu tego *ad electoralẽ Campum*, godni Aborigenowie, *Leszczyńscy, Wiśniowieccy, Radźmilłowie, Konarzewscy, Potoccy, Opalińscy, Koźmińscy, Kuczborscy, Szołdrscy, Cieleccy, Raczyńscy, Lipscy, Pawłowscy, Mielzyńscy, Trapczyńscy, Miaskowscy, Gorzyńscy, Rychłowscy, Sokolniccy, Boianowscy, Zakrzewscy, &c. &c.* y tyśiącznych innych *Hectorumque Campus, Procerum Senatus* stoi, zgodá wykrzykuią wszyscy elektow do Korony Niebieskiey, *Vivat* J. W. Imć Pan WŁADYSŁAW Hrabia z Radomicka RADOMICKI, Woiewodá Poznański, Wałecki, Mośiński, &c. Stárostá. *Vivat* J. W. Imć Pani LUDOWIKA z Gaiewskich RADOMICKA, Woiewodźina Poznańska, Wałecka, Mośińska, &c. Stárośćina. *Vivat* J. W. Imć Pan JOZEF Hrabia z Radomicka RADOMICKI, Woiewodźić Poznański, Odalanowski &c. Stárostá.

Już po elekcyi stáneli Korony Niebieskiey Elektorowie, á iák zwyczay każe *ad recognitionẽ Majestatu*, postronne świátá Monarchie Niebieskich czy przyznaią Elektow, wszyscy (nie záwiodę się) przyznáią, y winszuią Korony Niebieskiey,
Horat. tu niezwyćiężonych Cesarzow, *latè nomen in ultimas extendit*
Ovid. *oras*, tu Nayiaśnieyszych Krolow, *solis ab Hesperio dedita celebrat fama*, á osobliwie Nayiaśnieyszy, y niezwyćiężony
Idem. AUGUST III. P. N. M. *tradit & omneis famam per Urbeis, ten-*

so-

ſobie korony ziemskiey, ten winſzuie Niebieskiey, *terræ laurus ei, Cœli diadema ſecundo.* A że po elekcyi, náſtępuie koronácya, więc *ſervando jus Primatiale, Celſiſſime Princeps Primasq; Regni, poſtulat S. Mater Eccleſia, ut hos Neoelectos in Reges conſecretis*, ktory, że *ſcandit placidam membris quietem*, składa ten honor J. W. y Nayprzewielebnieyſzemu Imći X. STANISŁAWOWI *de Bezdan* HOZYUSZOWI, Biskupowi Poznańskiemu, iáko Paſterzowi, *maximus quem flexo poplite terra colit*, áby *æthereas Cœliq; oras & ſidera tangat*, ále y ten *demittit nomen* wymawia ſię, lecz Ciebie J. W. y Nayprzewielebnieyſzy Mći X. JOZEFIE TADEUSZU KIERSKI, Biskupie Bolineński, Suffraganie Poznański &c. *in locum ſui* upraſza, ábyś *in ara hac Altiſſimi*, iáko *dignus Apoſtolicâ præfulgēs mente Sacerdos*, konſekrował, koronował tych Neo-Elektow Korony Niebieskiey; przyſtąpże iuż, *unge & de conchis, corona Stemmate Viros*, ktorych iuż Naywyżſzy Prymas, *Sacerdos ſecundùm Ordinem Melchiſedech*, poświęcił Nayśw: łaską ſwoią: podnieś ręce *ad Cœlum cum voce manus & munera liba*, niech uſtá Twoie, tę konformuią elekcyą, *ſint ora favētia ſacris*, ponieważ ná powinſzowanie Tym NeoElektom, iuż *ſtant altaria victimæq; centum*, ktore ſię *in occurſum*, z Niebieskich ruſzyły Pelipolii, *protinùs egreſſæ Superis quibus inſula ſacra eſt*, á zá to Tobie J. W. Koronatorze Parentaćie, *pijs manibus*, ná tym ákćie, *centum feſta Jovi, centum cadet hoſtia cultrix.* y w krotce *purpureum dabit Senatum, dignumq; Cardineæ aurabit caput*, ktorzy iuż ták rozumiem z pełno-mocney gracyi Twoiey, gdy ziemskiey poſtradawſzy, w Niebieskiey widzą ſię koronie, śmiele z nich káżdy mowi, *ecce quod concupivi jam video quod ſperavi jam teneo, Ipſi ſum junctus in Cœlo quem in terris, totâ mente dilexi.* Ządali J. W W. Elektowie głoſow, álbo ſuffragiow, do tey Korony Niebieskiey, Mſzy Swiętych, widzą ták liczno S. oblaty, więc wdźięcznośćią braterskiey życzliwośći wſzyſtkim, Wam retalizuią áffekt, y dźiękuią przezemnie, choć iuż skrzepłym, ſtężałym ięzykiem, zá te zgodne głoſy, zá dotrzymanie parolu. Dźiękuią y Prześw: Senatowi, że *unicordes*, Stanowi Rycerskiemu, że *unilingves, ad unam ſpirarunt animam*, Nayiaśn: Korony Niebieskiey Elektow, zá co obliguią ſię, *& Veſtrum etiam ferre ad aſtra Nomē.* Prześw: GornoWielkoPolskie Woiewodztwá żegnáią, *qui conſangvineos habent Deos*, y dźiękuią, zá miłe *ad invicem* oświadczenia, zá tyle uznánych oſobliwie y teraz

Juvenalis. Pontif. Rō. Ovid. Manil. Lucul. Virgil. Tib. Statius. Seneca.

L pio

pio motu graćyi w tey Bazylice, przy liczney frekwencyi, że
Horat. Ich każdy z was, do Korony wykrzyka Niebieskiey, *jam Cælo ſuut nexæ illorum coronæ*, zá to życzą *benè* nam: *valeatis omnes, incolumeſq́ ſitis.*
Martr.

Valete żegna Was J. W. Mśćie PP. Woiewodzanki, ſercem kochany Oyćiec, J. W. Woiewodá, żegna dobroći nayukochańſzá Mátká, J. W. Woiewodźina, żegna w żyćiu iedyny koacerwatem miłośći obowiązany, Brat Waſz ukochany, I. W. Stároſtá. *Quem vix ſuſtinuit dicere lingva vale*; ále
Virg. lubo ćiężką żalu odnawiam Wam ránę, *rumpore & obductum verbis vulgare dolorem*, wybaczćie mi proſzę, ćiężka to y nam wſzyſtkim rána, ktorą w ták wielkiey ſtraćie wſzyſcy z Wámi
Horat. ponośięmy; záczym y *nec finire licet tantos mihi dolores*; iednák uſpokaiam śiebie ſámego, y z obowiązku Rodźićielskiego ſerce waſze, widząc ſprzyśiężone wam od nich bło-
Ovid. gosławieńſtwo, *utq́ fide pignus dextras utraſq́ popoſcit*, co Wam ná potomne czáſy, w długoletnim żyćiu życzą, *ſint ſinè nube dies nitidi, ſinè frigore noctes, aſſiduè Zephyri ſpirent, auræq́ ſalubres, rideat & tellus, & flores undiq́ fundant, leviter & rauco decurrant murmure rivi. Per nemora & ſylvas, volucres Vos voce ſalutent, melliflue & varient vocem diſcrimina mille.* Dźiękuią y zá ták Pańskiey chwały apparencyą, zá liczne Ofiar Boskich donatywy; obliguią y ná potym,

Eſte mei memores mea pignora, ſitis amici
Suffragium lachrymæ ſint, pietaſq́ preceſquè.

Valete żegna Was I. W. Woiewodá, I. W. Woiewodźina, I. W. Stároſtá, *Limina Poli, Sangvine Aceſtæ.* I. W. Mći P. GASPRZE MODLIBOWSKI, Kaſztelanie Miedzerzecki, y życzy, áby Herbowne Twoie ROZE, *in odorem bonæ famæ*, w Senaćie dobru poſpolitemu zákwitły, w konſeſſach ſtátyſtycznych, *aureâ fulgeat roſeis corona capillis.* Zegna y Ciebie W. Mći Panie ALEXANDRZE ŁUBINSKI, Podſędku Ziemski Kaliski, ktory iáko *maximus es*, ták *nemo Te ſit major*, życzy, áby Herbowny *Pomian*, radą dobrą, záradzał Ci fortunne czá-
Ovid. ſy, w złotey oſnowie żyćia, *ſis famæ Heros veluti es, jam Nominis hæres.* Zegna y Ciebie W. Mći Panie STANISŁAWIE
Seneca. GRABSKI, ktoryś *genere & præclaro Nomine inſignis*, życzy ábyć Herbowna *Száchownicá* Twoiá, záwſze w ſzczęśliwey ſtawce, w długim przećiągu żyćia, w fortunie obfitey byłá,
Mart. *ſignet ſuperſtes fama Tibi trophæis Domum*, błogosławiąc Tobie, razem y konſolacyi, *ille habeat natos, habeantq́ nati nepotes, qui longâ augmentent poſteritate Lares.* Va-

Valete żegna Wás I.W. Woiewodá, I.W. Woiewodźina, I.W. Stárostá, *Numina Regum, quos linea jungit ftemmatis.* I. WW. Mśći PP. GAIEWSCY, tę zobopolney przyiaźni Prześwięt: Domowi Wáſzemu, ſprzyśięgaią koadunacyą, *creſcite titulis, creſcite meritis, alios donec repleatis orbes, famæ radijs, facibus laudum, & gentis Veſtræ fama perennis eat.* Zegna *utriuſq; Domûs, nexu ſanguinis,* zkolligacone Familie, *Vivite felices, & multos det Vobis Jupiter annos.* J.W W. Ichmć X. Lędzkiego, Oberskiego Opatow, żegna, y zá tę oſtátnią dźiękuie usługę, *Veſtri non immemor unquam, qui ſolicitè noſtra levatis.* Adoruie *Infulandorum Capitum gemmas Perauguſti Capituli Poſnanienſis,* y z winną obſerwancyą dźiękuie za łáskawe dobroći, *pro talibus Vobis & Rex ſuperum meritis, grates perſolvat opimas.* Generalnie żegna, y dźiękuie wſzyſtkim, *dignaſq; rependere grates non ſufficio referent ſuperi Vobis.*

Po walećie wſzyſtkim, obaczmy dobrey wiary w Bogu, iuż w koronie wieczności Elektow, *qui ſunt Cæleſti virtute beati;* przyſtąpmyż tedy (iák zwyczay każe źiemskim koronatom) z winną ſubmiſſyą *ad oſculum pacis manuſq; Regiæ illorum,* ponieważ *& labor, & dolor eſt terrarum valle perennis, in Cælis requies lætitiaq; bona;* skoncypowana nie oſtátnich ludźi w żyćiu manierá, żyć dobrze, żyć świątobliwie ná świećie, żyć w kontrapunkt z złym ná źiemi to ſztuká, *vivere præclarè, ac rerum cognoſcere cauſas, unica ad laudem, atq; unica ad aſtra via eſt.* Wieczney to konſolacyi káżdemu przymierze, pierwſza Bogu dobrego żyćia áſſekuracya, prawem Boskim obwarowana Ziemianom w Niebie ſukceſſya, ieżeli lub w długim, lub w krotkim przećiągu żyćia, záwſze Bog prezyduie, *omnibus in rebus feliciter, omnia cedent, ſi ſtatues finem principiumq; Deum,* wyzuć ſię z świátá, zápomnieć należy śiebie, áby wiecznego błogosławieńſtwá był Bog ná pamięći, *ſpernere mundum, ſpernere nullum, ſpernere ſeſe, ſpernere ſe ſperni, quatuor iſta beant;* ták nam wſzyſtkim życzą Elektowie Korony Niebieskiey. *Amici, dum vivimus Deo, & Patriæ vivamq. Si publica ſunt ornanda, hæc ornemus. Si amicitiæ colenda jura, hæc colamus. Si benignè tractandus inimicus, hoc faciamus. Quò gloria ducit, eamus.* Jakoż obaczmyż ſámych śiebie, á w dobrą weźmy reflexyą, co być, co żyć, ná świećie, lub długo, á częśćiey krotko, ktoż wie! kto zgadnie, kogo z nas (podobno nie długo) ná takimże położą katafalku. Ale gdźie? ná ktorym mieyſcu? y iák? *Nos miſeri, quibus unde dies ſuprema,*

na, quis ævi exitus? incertum, quibus instet fulmen ab Astris; quæ nubes fatale sonet; zayrzy śmierć w oczy, y prętko z nog stałych zwali. *Vis, non vis, ego jure meo procedere cogor effluxere, annus, mensis, & hora dies,* á przećię z nas doiutrkow, co nie miará, *cras* poprawa, *cras* pokutá, eyże, śmiałku nie dowierzay? *Noli per cras, cras longas sibi ponere metas, qui non est hodie, cras minus aptus erit.* Użyczać Bog ieszcze czasu; czemuż bardźiey lgnie serce twoie do świata, czemu myśli, chućí w tey zátapiasz obłudźie, coż zá korzyść z tego? znikną te marnośći, zginie urodá, przepadnie y Imię, w proch się obróći ciało, a dusza iákże stánie w oczach Boskich, *nonne anima plus est quam esca?* odpowiedz mi ná to káżdy. *Dic homo vas cinerum, quid confert flos facierum? copia quid rerum? mors ultima meta dierum: Flos es? marcesces, candes? in morte nigresces, audis? surdesces, formidas nulla? pavesces. Hæc lege, lecta tene, lacrymis laxentur hebenæ, ne pateat pœnæ tibi janua, tempore cœnæ.* Nie rychło to będźie dopiero się rátowáć, kiedy zdrętwieie ięzyk, w słup staną oczy, skońćzą siły, zmartwieią ręce, ustaną zmysły, zmiesza się rozum, ztępieie wola, zginieć pamięć, dźiś poprzyśięgam wam wszystkim, żyć trzebá dobrze; *non est crede mihi sapientis dicere, vivam sera nimis vita est crastina, vive hodie.* Przykład ták dobrego żyćia, są Korony Niebieskiey *in splendoribus Sanctorum* Elektowie. J.W. WŁADYSŁAW Hrabia z Rádomická RADOMICKI, Woiewodá Poznański, Wałecki, Mośiński &c. Stárostá. J.W. LUDOWIKA z Gaiewskich RADOMICKA, Woiewodżina Poznáńska, Wałecka, Mośińska &c. Stárośćina. J. W. JOZEF Hrabia z Rádomická RADOMICKI, Woiewodźic Poznański, Odalanowski &c. Starostá, żyimyż ták szczęśliwie, áby, iák po Ich elekcyi do Korony Niebieskiey, ták po nászey huczno krzyknął świát cały ná część Bogu. *Te Deum laudamus,*

A M E N.